

Debatten van de provincieraadszitting

20 november 2003

OPENBARE ZITTING**BEGROTINGSBESPREKING****De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,

Aan de agenda staat vandaag de voortzetting van de toespraken in de algemene bespreking door de fractievoorzitters, respectievelijk de woordvoerders van de fractie. Op dit ogenblik blijft enkel nog het woord te geven aan de fractie *sp.a* om daarna de replieken te horen van de deputatie en van gebeurlijk welke woordvoerder of fractieleider.

De voorzitter van de *sp.a*-groep, de heer Marc Lootens, heeft mij reeds tevoren ingelicht dat hij dit jaar, met instemming van zijn groep, heeft gevraagd aan mevrouw Melissa Van der haeghen om in naam van die groep te spreken.

Zij krijgt dan ook het woord en we luisteren naar haar.

TOESPRAAK DOOR MEVROUW M. VAN DER HAEGHEN NAMENS SP.A**Mevrouw Van der haeghen**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is niet zonder enige trots dat ik vanop dit spreekgestoelte namens de *sp.a*-fractie enige minuten van uw tijd in beslag zal nemen. Niet om weer eens een vermeend schandaal te etaleren, waar wij hier allen enige weken geleden mochten van getuigen. Neen, Collega's, wel om door een positief kritische bril de begroting anno 2004 te evalueren.

Ik was tegelijk aangenaam verrast en ook een beetje bezorgd toen fractieleider Marc Lootens mij gevraagd heeft om dit jaar namens de *sp.a*-groep een algemene beschouwing over de begroting te houden.

Bezorgd was ik natuurlijk, omdat dit een niet zo gemakkelijke taak is, zeker nu in de nieuwe, gereorganiseerde stijl van de besprekingen. Maar blij verrast toch wel, omdat deze taak door de fractieleider en mijn collega's-kameraden toevertrouwd wordt aan de enige vrouw in hun midden. Optreden als woordvoerder of, om het onderscheid toch nadrukkelijk feministisch te beklemtonen, als woordvoerster voor een groep die voor het overige volledig uit mannen bestaat, heeft iets surrealistisch. Zonder voortdurend over 'gelijke kansen' te discussiëren, is het toch soms een wat eenzaam gevoel. Maar, niet getreurd. De toestand in de socialistische groep is op het vlak van de aanwezigheid van vrouwen niet rijk, eerder zeer arm, maar toch nog stukken beter dan in de deputatie, die nu al sedert jaren wel een exclusieve mannenclub blijkt te zijn.

Dit is niet onaardig bedoeld, Heren Gedeputeerden. Het is een loutere vaststelling, laconisch en feministisch tegelijk. Ooit zal, allicht in deze eeuw, dit onevenwicht hersteld worden.

Ik dank alvast de fractie, en in het bijzonder de heer Marc Lootens, voor het vertrouwen.

De eerste gedeputeerde had het in zijn toespraak over een evenwichtige begroting, met oog voor een evenwichtige uitvoering in de tijd van eerdere beslissingen, zonder blind te zijn voor onverwachte opportuniteiten, nieuwe noden of hervormingen en maatregelen van hogerhand.

Welnu, Collega's, onze groep houdt van evenwicht en we hebben inderdaad de inspanning geleverd om dit te toetsen doorheen de diverse beleidsdomeinen om, waar nodig, te steunen maar ook om onze bezorgdheid uit te drukken.

Ik sta hier even stil bij een aantal beleidsdomeinen, waarbij zeker geen volledigheid wordt nagestreefd, wellicht integendeel. Mijn collega's zullen vanuit de fractie op verschillende punten, in de bondigheid die voorgeschreven is, nog op een aantal elementen van de artikelsgewijze bespreking ingaan.

DEBATTEN

We lezen in de algemene beleidsnota dat in 2004 werk zal worden gemaakt van de opmaak van een nieuw organogram en een nieuwe personeelsformatie.

De *sp.a*-groep stelt zich de vraag of hierbij rekening zal gehouden worden met nieuwe taken in functie van het kerntakendebat. Het afgesloten bestuursakkoord tussen het Vlaams, het provinciaal en het lokale bestuursniveau zal immers ongetwijfeld gevolgen hebben op het personeelskader van de provinciale overheden.

Op basis van de gepubliceerde implementatieplannen blijkt dat aan het provinciale niveau een aantal bijkomende of geaccentueerde taken werden toegewezen die zeker een invloed zullen hebben op de personele ondersteuning.

We denken hierbij bijvoorbeeld aan de kerntaak mobiliteit en de belangrijke rol die hier is weggelegd voor de provincies bij de opmaak van de streekbeelden met betrekking tot de secundaire wegen en de oprichting van de provinciale verkeerseducatieve parken.

Ook op het vlak van het waterbeheer zal dit bestuur een belangrijke actor zijn in de opmaak van de deelbekkenbeheersplannen.

Hier wordt tevens van het provinciebestuur verwacht dat zij een trekkers- en regisseursrol op zich neemt bij de opmaak van deze plannen. Ook hier zal allicht moeten geïnvesteerd worden in bijkomend gekwalificeerd personeel.

Wij durven ervoor pleiten dat ons bestuur een krachtig signaal geeft door te investeren in middelen en vooral mensen om het thans nog grotendeels braakliggende terrein van de waterbeheersing te bezetten. Het is voor ons van het grootste belang dat de kennisopbouw die met het groeiproces van nieuwe taken gepaard gaat bij voorkeur met eigen personeel gebeurt. Het is een te belangrijke troef om dit in de handen te laten van externe bureaus.

Ook het domein van de natuur- en milieueducatie als belangrijk communicatie-instrument van het milieubeleid zal de nodige aandacht moeten genieten. De provinciebesturen vervullen hierin een noodzakelijke coördinatieopdracht en werken aan de uitbouw van een provinciaal netwerk om te komen tot een optimale afstemming en samenwerking tussen alle betrokken partners.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden waarbij de resultaten van het kerntakendebat reeds een trend aangeven omtrent de mogelijke inschatting van de toekomstige personele bezetting en waarover best tijdig en grondig wordt nagedacht.

We kunnen evenmin voorbijgaan aan de zopas gehouden tevredenheidsenquête onder het personeel, waaruit onder meer blijkt dat sommige personeelsleden onder een te hoge werkdruk gebukt gaan omwille van de onderbezetting in bepaalde diensten.

Anderzijds is er grote tevredenheid inzake de geleverde inspanningen met betrekking tot de vormingsinitiatieven voor het personeel. Een signaal dat hier op de ingeslagen weg moet worden verder gegaan.

Graag hadden wij ook vernomen wat de toekomstgerichte planning betreft met betrekking tot de vervanging van personeelsleden in functie van hun pensionering en loopbaanonderbreking.

Tevens, Collega's, is er onze bezorgdheid met betrekking tot de contractuele personeelsleden die tijdelijk in projecten worden ingeschakeld. Deze mensen hebben inmiddels toch de nodige knowhow opgebouwd waardoor kan worden verondersteld dat zij ook inzetbaar zijn naar de toekomst toe. Veel van die zaken die nu noodgedwongen met projecten worden ingevuld, zullen in de toekomst via het bestuursakkoord en/of decretaal opgelegd, permanente opdrachten worden voor de provincies.

Wij hebben in die mensen geïnvesteerd. Zij kennen het huis, hebben vorming genoten en zijn positief geëvalueerd. Het kan niet, naar ons gevoel, dat zij de laan worden uitgestuurd om via stages later te worden vervangen door nieuwe tijdelijken.

Wij pleiten ervoor ze als contractuelen te behouden en de mogelijkheid te onderzoeken om ze statutair te laten worden.

Tot zover een aantal hoofdgedachten voor wat het personeelsbeleid betreft.

Dat brengt mij bij het provinciaal patrimonium.

We willen hier toch in het bijzonder de aandacht vestigen op het dossier van de Bank van de Arbeid. De fractie betreurt dat dit dossier reeds lange tijd aansleept.

Op 2 oktober 2003 stuurde onze provincieraadsvoorzitter Piet Van Eeckhaut een grondige brief aan alle leden van de bestendige deputatie en aan alle fractieleiders van de raad.

Hij voegde er tevens een uitvoerige nota bij van de heer gouverneur Herman Balthazar daterend van 23 september 2003.

Het verheugt ons nu vast te stellen dat de deputatie dit dossier inmiddels met de nodige zorg is gaan omringen en dat, zoals kan afgeleid worden uit wat eerste gedeputeerde Marc De Buck in zijn algemene toespraak heeft gezegd, we mogen verwachten dat voor de toekomst de noodzakelijke investeringsmiddelen op de opeenvolgende begrotingen zullen worden voorzien.

Dit gebouw heeft een te belangrijk historisch en patrimoniaal karakter om de beslissing nog verder voor ons uit te schuiven. Daarenboven is het centraal en goed gelegen en kan het een voorbeeldfunctie worden voor het (her)gebruik van historische panden.

We hebben evenwel ook enkele woorden van lof voor de bestendige deputatie: zij is er immers in geslaagd om een consensus te bereiken met betrekking tot de restauratie van dit gebouw in zijn origineel architectonische structuur.

Verder lijkt het ons meer dan een evidentie dat tevens op korte termijn duidelijkheid wordt geschapen met betrekking tot de bestemming of gebruik van dit gebouw.

Mijn fractie rekent erop dat dit gebouw in het provinciaal patrimonium, met een aangewezen bestemming, misschien afgebakend in de culturele sector, één van de punten van een goed bestuur van onze provincie mag worden.

Wat de provinciale domeinen betreft, Collega's, wordt ook hier verdergegaan op de ingeslagen weg, met een klantvriendelijke, laagdrempelige en kwaliteitsvolle, sociale dagrecreatie.

Het provinciaal domein Puyenbroeck laat zich hierin niet onbetuigd en we hebben waardering voor de talrijke initiatieven ter bevordering van de uitstraling en bekendheid van het domein.

We wensen evenwel volgende kanttekening te maken.

Vermits binnenkort de drivingrange van de golf operationeel wordt, wensen we als *sp.a*-fractie onze bezorgdheid te uiten omtrent de uitbating.

Er werd gekozen voor een formule 'gewoon provinciebedrijf' met eigen begroting en boekhouding.

Dat kan wel als dit proces – zoals gesteld in de commissie – alleen tot bedoeling heeft om meer duidelijkheid omtrent de toewijzing van de budgetten te scheppen. Het valt wel op dat de gedeputeerde sterk geneigd is om ook over te stappen naar 'autonome provinciebedrijven'.

Dames en Heren, wij willen waarschuwen dat daardoor op andere plaatsen, en niet in de provincieraad en zijn commissies, de besluiten feitelijk zullen genomen worden en zeker ook voorbereid zullen worden.

In het verleden hebben wij samen met de meerderheid gepleit om de vzw's op te doeken.

In dezelfde geest met de bezorgdheid de raad zijn volle bevoegdheid te laten uitoefenen, willen wij vandaag waarschuwen om met te veel vzw's naar andere structuren, zoals autonome provinciebedrijven te gaan, maar om de raad en de bestendige deputatie hun volle verantwoordelijkheid te laten nemen.

De fractie zal tevens nauwlettend toezien op het behoud van het open en democratisch karakter van het golfterrein.

Het gebruik kan niet beperkt worden tot een louter elitair clubgebeuren. De basismissie van het provinciaal domein Puyenbroeck is en blijft om op provinciaal vlak, zoals reeds gesteld, op een laagdrempelige, kwaliteitsvolle manier dagrecreatie en verblijfstoerisme te stimuleren.

Vermits op dit domein ook nog twee andere belangrijke activiteitscentra opereren, met name de dienst Sport en de dienst Cultuur, willen we hier tevens sterk pleiten voor een grotere betrokkenheid van deze diensten bij de organisatie van de talrijke evenementen waaraan soms een hoog prijskaartje is verbonden.

En hier kom ik uiteindelijk bij mijn stokpaardje: het welzijnsbeleid.

Gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren had het in de commissie over een conservatieve begroting die voorligt, wat ons als socialistische groep uiteraard niet belet dit beleidsdomein vanuit een progressieve invalshoek te benaderen.

Ik zal mij in deze algemene bespreking beperken daar ikzelf in de artikelsgewijze bespreking uitvoeriger rond een aantal facetten van het provinciaal welzijnsbeleid zal tussenkomen.

Maar sta mij toe, Collega's, hier reeds een paar algemene punten onder jullie aandacht te brengen.

Het is voor ons van het allergrootste belang dat het sociale profiel van het beleid behouden blijft. Zelfs indien andere overheden complementaire voorzieningen in het leven roepen, zullen wij erop toezien dat de middelen die hierdoor mogelijkterwijs vrijkomen verder aangewend worden in de sector welzijn en gezondheid.

Hier staan wij onverdeeld aan de zijde van gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren.

Daarnaast zijn wij verheugd vast te stellen dat de relatie tussen het lokaal sociaal beleid en ons provinciebestuur verder vorm krijgt. Het in dit jaar gestarte provinciaal overleg tussen de sociale diensten van de ocmw's rond concrete werkthema's wordt verder opgenomen, waar wij bij monde van onder meer collega Freddy De Vilder reeds een tijdje pleitbezorgers van zijn.

DEBATTEN

Voorts hebben wij zeer grote appreciatie voor het feit dat, ondanks beperktere middelen, toch nog financiële ruimte gecreëerd is ter ondersteuning van initiatieven in de kinderopvang. Over de concrete invulling dient nog verder te worden gedebatteerd, maar het is ons inziens reeds een krachtig signaal dat nieuwe noden in ons provinciebestuur weerklank vinden.

Het cultuurbeleid.

De socialisten, Collega's, hebben traditioneel grote belangstelling voor het cultuurbeleid.

Zowel uit de toespraak van eerste gedeputeerde Marc De Buck als uit de ruime toelichtingen die gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren in de commissie al heeft gegeven over het cultuurbeleid, blijkt dat het geheel van de culturele politiek voor dit provinciebestuur, voor deze deputatie en deze raad, nog steeds en onverminderd één van de hoofdbekommernissen van het beleid uitmaakt.

Dat is goed zo: de mens leeft niet van brood alleen, cultuur is een waarde, in de vele, zeer vele aspecten ervan die door de provincie terecht worden ondersteund.

Onze provincieraadsvoorzitter verwees hier trouwens nog eens naar na de rede van de heer gouverneur.

Er zal ook nog vanuit de fractie op tussengekomen worden, onder meer door collega Peter Hertog, maar ik wil hier reeds twee ideeën verdedigen die al in de commissie - en vroeger - zijn uiteengezet, met name ook door onze provincieraadsvoorzitter Piet Van Eeckhaut.

Kan bijvoorbeeld overwogen worden alle kunstwerken in provinciaal bezit, schilderijen, grafiek en alles wat belangrijk is eens tentoon te stellen in een ruime, globale expositie, bijvoorbeeld in het Caermersklooster, hetgeen dan meteen ook weer een impuls zou geven aan deze bij uitstek provinciale ruimte?

En waarom ook geen reizende expositie door onze provincie? Het zou de burgers van Oost-Vlaanderen, van de hoofdplaats Gent, maar ook daarbuiten, de gelegenheid geven om te zien met welke aandacht de provincie in de afgelopen jaren, respectievelijk decennia, kunst verzameld en bewaard heeft.

En dan is er het reeds bij herhaling verdedigde literaire Oost-Vlaamse project, zoals het nog in de laatste commissie Cultuur door de provincieraadsvoorzitter is genoemd.

Namen als Cyriel Buysse, Anton van Wilderode en Louis Paul Boon zijn, naast anderen, representatief voor het literaire leven in onze provincie, voor de literaire traditie ook en voor de literatuurgeschiedenis.

Wij steunen de inspanningen die gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren en zijn ambtenaren al hebben gedaan en nog doen en zullen doen om tot een bevredigende oplossing te komen in verband met de site en het woonhuis rond de nalatenschap van Anton van Wilderode.

Maar kan niet tegelijkertijd een groot initiatief worden ontplooid naar twee andere schrijvers toe,

Cyriel Buysse, in de Leiestreek en Louis Paul Boon in het Land van Aalst?

We vernemen dat het woonhuis dat door Boon zelf, met eigen ideeën, in Erembodegem is opgebouwd zou te koop gesteld worden. Er wordt ons ook medegedeeld dat de stad Aalst geen interesse zou betonen voor dit belangrijke literaire erfgoed.

Kan de provincie een rol spelen om een verbinding te leggen tussen deze drie literaire polen en daar misschien ook een project – met name ook gericht op het onderwijs – van te maken?

Wij noteren dat er in de cultuurcommissie een grote consensus was omtrent deze suggesties en hadden deze graag op korte termijn weten te verfijnen naar concrete voorstellen toe.

Wij kijken daar alvast naar uit.

Last but not least, het onderwijs.

De *sp.a* staat met nadruk achter het provinciaal onderwijs.

In een trouwens zeer interessante commissievergadering heeft gedeputeerde Ivan Verleyen zijn onderwijspolitiek nog eens grondig toegelicht.

Voor ons is het duidelijk dat ons provinciaal onderwijs moet voortgaan op de weg van openheid, verdraagzaamheid, totaal pluralisme, gerichtheid op de noden van een open, multiculturele en maatschappelijk progressieve gemeenschap.

Misschien is het goed, nu 11 november, de verjaardag van het einde van 'de groote oorlog' nog niet zover achter ons liggen, nog eens aandacht te vragen voor het inzicht dat jonge mensen in de geschiedenis moeten krijgen, het inzicht in de gruwel van de oorlog, van elke racistische of fanatische theorie en doctrine, de noodzaak aan het bouwen aan een samenleving vol begrip en medemenselijkheid.

Naast deze aandacht voor de beginselen van ons provinciaal onderwijs, officieel-neutraal onderwijs, zoals het soms nog zo mooi wordt genoemd, is er op de commissie een hartig woordje gediscussieerd over het taalonderwijs.

In een positieve dialoog tussen mandatarissen en ambtenaren is toelichting verschaft bij de grote bekommernis die wij vandaag moeten hebben voor het taalonderwijs, zeker in het technisch en beroeps onderwijs dat vaak de provinciale polen kenmerkt.

De eigen moedertaal, het Nederlands, moet verzorgd en met aandacht, ik zou bijna zeggen met passie en engagement, worden onderwezen en beoefend. Het vak 'Nederlands' moet in het technisch en in het beroepsonderwijs, ook al is dat soms moeilijk, een vooraanstaande, prominente plaats innemen. Daarnaast moeten ook andere talen, het Frans en het Engels in het bijzonder wellicht, zonder uitsluiting van gelijk welke andere taal, in de belangstellings sfeer van de leerlingen worden opgenomen. Ik weet dat dat niet eenvoudig is. Zeker in een tijd van digitale contacten, van chat-taal en zogenaamde beeldcultuur is het nodig dat het taalonderwijs zeer verzorgd wordt. Wij hebben daar alle redenen bij om gerust te zijn in de inzet van onze gespecialiseerde mensen in de leiding van het provinciaal onderwijs en ook weten wij dat de leerkrachten hun uiterste best doen. Maar het is goed dat het hier in de algemene bespreking van de begroting nog eens speciaal wordt onderstreept. Gedeputeerde Ivan Verleyen krijgt uiteraard ook in die beleidsaspecten onze volledige steun, dat spreekt vanzelf.

Ziezo, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dit brengt mij tot het slot van de algemene begrotingstoespraak namens de *sp.a*-groep.

En om in de sfeer van het onderwijs te blijven, vinden wij dat de bestendige deputatie meer dan geslaagd is in haar opzet om een evenwichtige begroting voor te leggen. We zullen ze dan logischerwijs ook goedkeuren.

Ik dank in ieder geval de voltallige raad voor zijn luisterbereidheid.

Applaus

De heer voorzitter

Niemand zal het mij kwalijk nemen of mij van partijdigheid beschuldigen als ik mevrouw Van der haeghen - die een soort maidenspeech ook heeft gehouden, want ze heeft nog nooit namens de hele fractie gesproken – hartelijk gelukwens, zoals trouwens de andere fractievoorzitters en woordvoerders voor hun bijdrage.

We zijn gekomen aan het einde van de toespraken, waardoor nu de tijd openstaat voor de replieken. In het hof van assisen zegt men dan meestal: 'Is het wel nodig dat er gerepliceerd wordt?' Maar, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, ik zie dat u reeds uw map klaar hebt. U hebt het woord voor de eerste repliek namens de deputatie.

Het is duidelijk dat iedereen die het vraagt daarna ook nog het woord krijgt om dan af te sluiten gebeurlijk opnieuw met de eerste gedeputeerde.

REPLIEKEN OP DE TOESPRAKEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Mag ik hier namens de deputatie mij aansluiten bij de gelukwensen van de voorzitter voor de twee vrouwelijke vertegenwoordigers van de fracties die hier hun budgettaire maidenspeech uitgesproken hebben met verve, mag ik wel zeggen. Maar nu terzake.

Ik zal hier een algemeen antwoord geven, Mijnheer de Voorzitter, op de budgettaire zaken die gesteld zijn. De zaken die gesteld zijn in verband met de verschillende beleidsdomeinen zullen door de betrokken gedeputeerden mede opgenomen worden in hun antwoord dat ze geven op de vragen en interpellaties die gesteld worden.

Tijdens het beluisteren van de toespraak van de fractieleider van Groen! maakte ik mij de bedenking dat de begroting en de debatten errond telkens opnieuw de kunstzinnige snaar van de raadsleden lijkt te beroeren. Vorig jaar waren het voornamelijk de poëtische gevoelens die opgewekt werden door de begroting 2003, terwijl, Collega, de begroting 2004 in het teken geplaatst wordt van ballet, choreografie tot fanfares en majoretten, in welke volgorde ze ook mogen paraderen. Laten we het daar niet over hebben.

DEBATTEN

Het verheugt me dat in een dergelijk ernstig en cijfermatig onderbouwd debat, de kunst een prominente plaats krijgt, al hoop ik, Collega Van Der Meiren, dat ik u niet op het idee breng om ook de bevoegdheid financiën te claimen. Misschien kunnen we overgaan tot een ruil met cultuur.

Dat heeft wel iets sexy, eigenlijk.

Ik verdrijf echter de gedachte aan een groep fluks paraderende majoretten en wil toch eventjes blijven stilstaan bij een aantal bedenkingen en kritieken die geformuleerd werden door de fractieleiders.

In de eerste plaats zal ik het hebben over het feit dat het eigen dienstjaar een tekort vertoont van 24 200 000 EUR en de hieraan verkeerdelijk gekoppelde conclusie dat de in het verleden opgebouwde reserves in sneltreinvaart worden opgepeuzeld om tot een begrotingsevenwicht te kunnen komen. Ook vorig jaar hebben wij hier dezelfde opmerking gehoord en in mijn antwoord moet ik opnieuw wijzen op het onderscheid tussen een begrotingsresultaat en een rekeningresultaat. Immers, een begroting bevat alle kredieten die noodzakelijk geacht worden om het provinciale beleid te kunnen voeren - voor de uitgavenkredieten betekent dit een maximaal voorzien van alle mogelijke uitgaven - terwijl de ontvangsten als een goede huisvader veeleer voorzichtig moeten worden ingeschat. Resultaat is dan een begrotingsresultaat eigen dienstjaar, met inderdaad een aanzienlijk tekort, dat wordt gefinancierd door het positieve resultaat van de vorige dienstjaren.

De door raadslid Van Vooren in zijn overigens naar vorm en stijl voortreffelijke tussenkomst – ik heb het niet over de inhoud, Collega - aangehaalde 'truc' om in de overzichtstabel bij de begroting 2003 de uitgaven met 21 000 000 EUR te verminderen is niets anders dan op basis van historische realisatiegraden een zo juist mogelijke schatting maken van het vermoedelijk boni op 1 januari 2004, wat eigenlijk de basis vormt om het begrotingsresultaat 2004 te berekenen. Dit is geen schone schijn, maar een onderbouwde prognose die elk jaar opnieuw werd - vroeger via de koptabel - en wordt gemaakt.

Het tekort eigen dienstjaar moet dus in zijn juiste context worden geplaatst en genuanceerd worden, wat niet betekent dat aan de evolutie van de uitgaven niet strikt de hand moet worden gehouden. Door het hanteren van zeer strikte groeivoeten is in het begrotingsontwerp een effectieve rem gezet op de groei van de werkingskosten en de overdrachten. Uitdaging voor de volgende jaren wordt een strikte beheersing – en dat is in verschillende tussenkomsten hier gesteld - van de personeelskosten, zonder evenwel hierbij de dynamiek van het provinciaal beleid te hypothekeren.

Ook het voorstel van fractieleider Beke is in het kader van een verdere uitgavenbeheersing pertinent: wil de provincie nog verder op vrijwillige basis initiatieven van lokale besturen financieel mee helpen dragen of wordt er beter geopteerd voor een toetsing aan het bovenlokale belang?

In het kader van het kerntakendebat zou die tweede optie zeker meer aangewezen zijn en deze overweging zal in deze vergadering zeker nog gemaakt worden.

Over het kerntakendebat wil ik graag nog enige nuance aanbrengen aan de stelling dat de berg een muisbaarde.

Niemand zal ontkennen dat de hooggespannen verwachtingen van dit debat niet ten volle werden ingelost, maar vanuit provinciaal oogpunt heeft het wel de provincies een platform gegeven om zwaarder te wegen op het bestuurlijk landschap. Dat heeft de voorzitter hier ten andere ook sterk benadrukt. De provinciale vertegenwoordiging heeft in de persoon van de voorzitter van de VVP - niet toevallig een Oost-Vlaming - waar mogelijk het debat mee helpen sturen en heeft zo kunnen vermijden dat er voor de provincies enkel een gesloten taakstelling zou overblijven.

Ook als er nu – nog? – voorlopig geen tastbare resultaten zijn, is mede door het lobbywerk van Johan Beke de toekomstige rol van de provincies in het totale bestuurlijke landschap gevrijwaard.

De verschillende fractieleiders concluderen elk op hun manier en vanuit diverse uitgangspunten toch dat de reserves van de provincie in snel tempo opgesoupeerd worden en dat er enkel een schamel restje overblijft voor de volgende legislatuur.

Ik wil mij met klem verzetten tegen deze voorstelling en heb hiervoor ook harde argumenten.

Ten eerste startte deze legislatuur met een reservefonds van 15 200 000 EUR en werd dit fonds nog gespijsd met 2 400 000 EUR tot het huidige bedrag van 17 600 000 EUR. Het streefdoel van de deputatie is steeds geweest om de legislatuur af te sluiten met een reserve van 12 400 000 EUR.

De prognose 2006 laat een reserve zien van 10 100 000 EUR, wat ik, rekening houdend met de hier tot treurens toe herhaalde budgettaire context in verband met provincie- en investeringsfonds, bijkomende opdrachten in onderaanneming van hogere overheden, enz. eigenlijk een zeer goed resultaat vind.

Het sluit ook aan bij de wijze woorden van fractieleider Liebaut, waarin deze terecht stelt dat reservevorming steeds op een ambigue appreciatie kan rekenen. Als er reserves gevormd worden is de kritiek nooit veraf dat deze middelen eigenlijk voor beleid moeten worden aangewend. Als er in krappere tijden reserves aangewend worden, klinkt dan weer het verwijt van potverteren. Een slingerbeweging, zou ik zeggen.

In antwoord op de opmerkingen over de investeringen wil ik herhalen wat ik toch reeds uitvoerig in mijn toespraak stelde. Het hoge investeringsniveau is te verklaren door enerzijds het herinschrijven van een aantal projecten die nog niet opgestart werden en anderzijds door het inschrijven in 2004 van het gros van de projecten die deze legislatuur nog gepland zijn. De begrotingen 2005 en 2006 zullen in hoofdzaak de verdere uitvoering van deze projecten behelzen.

Dan wil ik het hebben over de vaststelling van het Rekenhof dat voor tal van investeringskredieten geen door de provincieraad of de bestendige deputatie goedgekeurde documenten - voorontwerpen, ontwerpen of calculaties - voorgelegd konden worden waaruit blijkt dat zij op grond van investeringsanalyses gemaakt zijn.

Bij de opmaak van de begroting worden immers niet alleen projecten opgenomen die reeds in een fase van ontwerp zitten, maar worden alle projecten opgenomen die mogelijks in de loop van het volgende begrotingsjaar kunnen opgestart worden. Naast de expertise van de technische diensten om een realistische inschatting van deze investeringen te maken, bestaat inderdaad steeds de mogelijkheid om via wijzigingen de kredieten bij te sturen en is het deze raad die onder meer beslist over de bestekken en de te volgen procedure van toewijzing van opdrachten. Het voorzien van de nodige investeringskredieten doet vanzelfsprekend geen afbreuk aan de autonomie van deze vergadering.

De financiering van deze investeringen is meegenomen in de financiële meerjarenplanning. De sterke stijging van de schulduitgaven komt er na een periode van continue daling en is onder meer een gevolg van het inperken van de pre-financieringsperiode van de investeringen - inderdaad, leningen worden dan sneller opgenomen - en de financiering van de belangrijke investeringen gepland tijdens de vorige legislatuur: een inhaaloperatie voor onder meer zwembad Puyenbroeck en het PCM. De schulduitgaven - en daar wens ik toch extra uw aandacht op te vestigen - belopen momenteel 12,8 % van de gewone uitgaven. Voor de Vlaamse gemeenten beliep deze schuldgraad 17,2 %. Dat blijkt uit de recentste studie van de Vlaamse gemeenschap op basis van rekeningcijfers 2000. Dat toont aan dat ondanks de stijging de schulduitgaven beheersbaar blijven.

Een algemene bekommernis in een aantal tussenkomsten blijft de reservevorming voor de pensioenen via de vzw Pensioenfonds.

Het verheugt me dat over alle politieke fracties heen er eigenlijk een consensus bestaat over de noodzakelijkheid van dat Pensioenfonds, alleen vrees ik dat niet alle collega's de doelstellingen en de werking van de vzw Pensioenfonds helemaal doorgronden. Door het reserveren van de nodige middelen is in het verleden een fonds opgebouwd dat nu ongeveer 98 000 000 EUR bedraagt. Dit fonds staat in voor de betaling van de provinciale pensioenen en krijgt hiervoor een jaarlijkse dotatie, berekend door de actuaris.

Het zou wel echt dramatisch zijn, Collega's, mocht de jaarlijkse bijdrage van de provincie nog steeds groter zijn dan wat de vzw Pensioenfonds aan de provincie terugbetaalt.

De raadsleden laten hier blijkbaar buiten beschouwing dat het kapitaal ook een rendement genereert, noodzakelijk om alle verplichtingen te kunnen nakomen.

Wat betreft de inhoudelijke discussie over het Pensioenfonds verwijs ik graag naar de bevoegde gedeputeerde, maar misschien is het toch ook aangewezen dat de afgevaardigden van de fracties in het Pensioenfonds hun collega's in hun fracties enigszins zouden bijscholen in deze complexe problematiek.

Ik wil ook kort en afgemeten terugkomen op de opmerking in verband met Visa-kaarten. Een volledig en gedetailleerd antwoord is verstrekt in de commissie, waar ook de redenen van het betalen van verwijlrenten werd aangegeven.

Ik herhaal de essentie: de beperkte verwijlrenten die nu betaald worden wegen niet op tegen de kostprijs die Visa vraagt om de betalingstermijn van nu 14 dagen te verlengen naar de voor overheden geldende betalingstermijn van 50 dagen.

In overleg met het Rekenhof zal bekeken worden welke procedures er in andere overheden gehanteerd worden voor het gebruik van Visa-kaarten. En op basis van deze bevindingen zal een 'best practice' voorgesteld worden.

DEBATTEN

Bij de verdere bespreking van de begroting zullen, ik herhaal het, Mijnheer de Voorzitter, de inhoudelijke opmerkingen door de bevoegde gedeputeerden toegelicht worden. Ongetwijfeld is er voldoende gespreksstof voor een boeiende en verrijkende discussie.

Dank u.

Applaus

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij willen hier onze appreciatie uitdrukken voor de poging van het bureau en zijn voorzitter om de begrotingsbesprekingen rationeler te laten verlopen.

Het is nog te vroeg voor een volledige evaluatie. Of het een succes wordt, zal nog moeten blijken. Maar de commissiewerking beantwoordt duidelijk niet aan het vooropgestelde doel. Op concrete vragen kwamen dikwijls geen concrete antwoorden.

In de tweede commissie en eerste stelde ik bij verschillende artikels vast dat de bezoldigingen stegen terwijl de patronale bijdragen constant bleven of zelfs daalden. Men beloofde mij een snel antwoord, maar dat is er intussen nog steeds niet gekomen.

Men suggereerde dat ik alle bezoldigingen en alle patronale bijdragen zelf eens zou moeten samentellen en dat het dan, ik citeer, 'misschien wel zou kloppen'.

Eigenlijk komt zo een antwoord erop neer dat men het zelf niet weet. Dit vermoeden wordt nog versterkt door het uitblijven van een schriftelijk antwoord.

De vrijblijvendheid van dit antwoord – 'het zal misschien wel kloppen' – is totaal onaanvaardbaar.

Ten eerste is het mijn taak niet die optelsommen te maken en ten tweede, wat als het niet klopt?

Ik daag de meerderheid hier uit een begroting goed te keuren die gebaseerd is op cijfermateriaal waarvan men nalaat de juistheid aan te tonen.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had het eigenlijk verwacht, en eigenlijk gisteren ook voorspeld, dat we een grondige discussie zouden krijgen over het al dan niet in evenwicht zijn van deze begroting. Ik denk dat we daar een halfuur kunnen over discussiëren. Ik heb ook gezegd: 'U zal gelijk hebben'. En boekhoudkundig heeft u natuurlijk gelijk, want om het gat te dichten in 2004 moet u putten uit de reserves.

Natuurlijk zal niet alles effectief uitgegeven worden wat er begroot wordt.

Er wordt een tekort voorzien van ongeveer 1 000 000 000 BEF en het zal waarschijnlijk minder zijn, maar we kunnen toch alleen maar vaststellen dat in de planning die opgesteld wordt er voorzien is dat er veel meer uitgaven zullen zijn dan inkomsten.

Het zou dus wel eens kunnen gebeuren - stel dat er zeer hard gewerkt wordt - dat alles kan gerealiseerd worden wat gepland is, en dan hebben we natuurlijk wel een tekort.

En daar gaat het eigenlijk over.

En men kan natuurlijk wel zeggen dat het allemaal zo een vaart niet zal lopen, maar als we kijken naar het financieel meerjarenplan dan wordt er ook gewerkt niet alleen met begrotingscijfers, maar ook met prognoses. En die prognoses zijn iets lager dan de begroting. Dat is ook logisch, omdat men ervan uit gaat dat een bepaald percentage van de uitgaven zal worden gerealiseerd.

Het is net ook op basis van die prognoses dat u in 2007 aan een reserve zal geraken - volgens de prognose - van 500 000 EUR, wat er eigenlijk op neerkomt dat alle reserves op zullen zijn.

En u kan zeggen dat het allemaal niet waar is, maar ik kan het alleen maar lezen. Het staat niet in mijn documenten. Het staat in uw documenten.

Een tweede opmerking.

Over de golf zal er later gediscussieerd worden, maar ik vind het opmerkelijk en ik juich het toch toe dat er enige kritische noot is gekomen vanuit de *sp.a*-fractie over de golf, weliswaar over de uitbating, over de uitbatingsvorm en niet over het principe. Maar het is een goede start en ik denk dat het goed is dat die kritische noot er is.

Ook opmerkelijk vond ik de tussenkomst van fractieleider Liebaut die stelde dat - in zijn wildste dromen – moest hij nog 50 % van de stemmen halen en hier de absolute meerderheid hebben en hij met zijn homogene ploeg de begroting zou kunnen voorstellen, die begroting bijna juist dezelfde zou zijn als deze die voorligt, ongeveer, niet gespecificeerd.

Ik kan alleen maar vaststellen dat er dan blijkbaar ook zou voor gekozen worden om in dat golfavontuur te stappen en de dierenkliniek, enz.

Dat betekent misschien ook dat de CD&V-gedeputeerden zeer sterke gedeputeerden zijn en dat zij het beleid van hun fractie zeer hard kunnen doordrukken in de deputatie.

Wat betreft het Pensioenfonds.

Ook daar is er veel discussie over geweest natuurlijk en wij hebben het natuurlijk weer niet begrepen.

Als wij vaststellen en zeggen dat de dotatie eigenlijk te laag is en dat wij een tekort dat er eigenlijk is op dit ogenblik willen invullen op termijn, hebben we het weer niet goed begrepen.

Nochtans halen wij die informatie niet uit onze eigen berekening. We halen dat uit de studie van de actuaris die zegt: 'Eigenlijk moeten we nu naar een bijdrage gaan van 17 % op de loonmassa en we schrijven nu 14 % in.'

Dus we moeten naar meer gaan.

Eigenlijk leveren we een tekorte inspanning en stellen we een stuk van de rekening uit naar de toekomst. Tot daar enkele opmerkingen.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik ben de interveniënten dankbaar omdat zij het begrip 'repliek' zuiver interpreteren en dus niet herhalen, maar precies repliceren.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga het heel kort houden.

De eerste gedeputeerde verwijst in zijn antwoord, als hij het heeft over de reserves, naar een slingerbeweging rond de betekenis van het woord zelf, rond het begrip.

U weet allemaal dat ik een oud-officier van het leger ben en in legertermen en in operaties heeft men reserves, ook in een defensieve oorlog.

Die reserves worden aangesproken – en nu kom ik weer tot de echte betekenis van het woord reserves – als de nood zeer hoog is of als de operatie, om in legertermen te blijven, riskeert te mislukken.

Nu, ik stel vast dat de nood wel zeer hoog is, want men gebruikt de reserves.

Maar wat ik ook vaststel is dat er een continuïteit ligt om elk jaar die reserves te gebruiken. En als de prognose zo is zoals ze zich voorschotelt, zal er in 2006 niet veel meer overschieten.

Dat is wat ik gisteren heb gezegd.

Maar, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, en ik heb het een beetje moeilijk om het te zeggen, als u het hebt over onze onwetendheid in verband met de pensioenlasten, vind ik dat een beetje arrogant.

Ik aarzel om dat woord te gebruiken, maar ik vind het een beetje arrogant want wij kunnen ook lezen. De mensen van de oppositie kunnen lezen. Stel u voor! Wij kunnen lezen en wij kunnen een tekst begrijpen en wij kunnen een tekst analyseren. Daarom vind ik het een beetje arrogant dat u op een dergelijke manier de vloer aanveegt met de oppositie.

Dank u.

Mevrouw Van Grembergen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat het evenwicht van de begroting betreft sluit ik mij volledig aan bij Stefaan Van Hecke.

Ten eerste mogen de reserves voor een deel aangesproken worden, maar ik zie geen enkele verandering in het beleid. Ik zie geen enkele kentering die er gaat voor zorgen dat we in 2006-2007 toch op positief staan.

DEBATTEN

Ten tweede zie ik niet in waarom wij, als men in moeilijke tijden zit en men zegt dat men de reserves moet aanspreken, nog die extravagante uitgaven moeten doen zoals het golfterrein, de dierenkliniek en de aanlegsteiger.

En ten derde kan ik alleen maar vaststellen dat ik in de grafieken zie dat sociale zaken gelijk blijft, maar dat onderwijs, cultuur en recreatie omhoog gaan.

Dat onderwijs omhoog gaat, daar heb ik geen enkele commentaar op. We moeten investeren in onze kinderen. Alleen heb ik het er moeilijk mee dat sociaal beleid gelijk blijft, maar dat er voor extravagante uitgaven wel gelden zijn.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Eigenlijk niet rechtstreeks in verband met de begroting, maar toch aan collega De Cuyper: ik heb geen militaire loopbaan achter de rug, ik ben een vreedzaam man en het was geenszins mijn bedoeling om met wie dan ook de vloer aan te veegen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben een beetje verrast door de uitval van collega Van Vooren. Ik ben dat van hem niet gewoon. Van collega's uit zijn fractie wel.

We hebben permanent ambtenaren in dienst om op alle vragen van het Vlaams Blok permanent te antwoorden. Ze zijn permanent stand-by om op het eerste verzoek te antwoorden, alles te depouilleren en te onderzoeken.

Collega, op de eerste commissie waren de ambtenaren aanwezig. Ze hebben gezegd dat ze een verklaring gingen zoeken, want ze waren ervan overtuigd dat ze gelijk hadden. Ze hebben mij al meegedeeld dat ze gelijk hebben. We hebben u beloofd dat we u een antwoord gingen geven in de loop van de bespreking. Wel, u zult het volgende week krijgen.

Dank u.

Rumoer

De heer voorzitter

Rustig aan. Ik neem niemand in bescherming ...

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil met niemand de vloer aanvegen en ik ga ook de degens niet kruisen. Ik heb geduld. Ik ben een geduldig man en ik geloof de gedeputeerde op zijn woord.

Ik hoop dat het in orde komt.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik was al blij met wat u gezegd hebt over de nieuwe werkwijze. We zullen nog ons hart vasthouden, want straks begint de echte proef.

Wat de commissies betreft was ik nogal tevreden – en ik heb er verschillende bijgewoond – en zeker tevreden over de inbreng van de deputatie en van de ambtenaren. Ik heb dat al gezegd.

Maar er is die merkwaardige vraag geweest.

Het was een mooie vraag. Dat moet ik toch eerlijk toegeven. Ik heb nog gezegd: 'Het stijgen tegelijk en het dalen tegelijk ...'

Ik ben ervan overtuigd dat Sander Vercamer met de fractieleider een akkoord zal treffen over een juiste communicatie, want het moet te wijten zijn – en onze ambtenaren hebben het duidelijk gezegd – aan een heel specifiek probleem in verband met de spreiding van cijfers, enz.
 Het was mooi gevonden, maar ik zou toch geen intentieproces aan de deputatie aandoen. Men is waarschijnlijk aan het zoeken, want uw vraag was zeer moeilijk.
 Wees gerust, men is bezig met ze op te lossen.

BELEIDSDOMEINEN

Eerste gedeputeerde Marc De Buck

PROVINCIALE ADMINISTRATIE

P. 46: INTERNE EN EXTERNE COMMUNICATIE - ERELONEN, PRESENTIEGELDEN EN ANDERE VERGOEDINGEN: BEDENKINGEN**De heer Hertog**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Om te beginnen zou ik mij willen verontschuldigen bij de eerste gedeputeerde, want alhoewel mijn tussenkomst over communicatie gaat heb ik al direct de fout gemaakt mijn tekst niet op voorhand aan hem te bezorgen. Ik hoop dat hij mij dat bij deze wil vergeven.
 Collega's, 'Eerst blabla, dan boemboem.' ...

De heer voorzitter

Wees toch maar voorzichtig.

Gelach

De heer Hertog

Ik doe mijn best.

... Met deze slogan bewees voormalig minister van voormalig Agalev, Mieke Vogels, dat communicatie zelfs in de meest intieme onderdelen van ons leven vandaag de dag doorslaggevend is.
 In onze samenleving is een actieve communicatie niet meer weg te denken. De politiek, maar ook andere organisaties en ook het bedrijfsleven hebben ondertussen meer communicatie- dan andere specialisten in dienst.

Er bestaan vandaag dan ook geen slechte beslissingen of foute plannen meer. Neen, wanneer vandaag iets bedolven wordt onder kritiek of een actie faalt, is dat niet omdat die actie slecht was maar omdat het slecht gecommuniceerd werd.

'De schijn van het zijn.', zeggen de critici.

'Nonsens', reageren de voorstanders dan: 'nog nooit was de bevolking zo goed en zo objectief geïnformeerd als vandaag de dag.'

Voor of tegen, het doet er eigenlijk niet toe. Dat is even dom als voor of tegen de regen zijn. Nat wordt men toch en dus is het zaak zo goed mogelijk het weer te voorspellen en klaar te zijn als het water met bakken uit de lucht valt.

Ik ben dan ook zeer verheugd dat de deputatie volgens de beleidsverklaring nog meer aandacht zal besteden aan een goed communicatiebeleid.

DEBATTEN

Er werden alvast al een paar goede aanzetten gegeven.

Zo werd de samenwerking met de regionale televisie AVS al uitgebreid naar Kanaal 3, waardoor de twee meest bekende televisiezenders in Oost-Vlaanderen bereikt worden.

Ook de noodzakelijke samenvoeging en integratie van de verschillende tijdschriften zal in 2004 een feit zijn, wat de communicatie en informatie in onze provincie zeker doeltreffender zal maken. Meer mensen krijgen op die manier meer informatie.

Door het optrekken van de frequentie en de grotere kans op herhaling zal ook het resultaat ervan een stuk beter worden, want dat blijft toch één van de kenmerken van goede communicatie: herhaling, herhaling, herhaling.

Een boutade stelt dat de communicator in kwestie de boodschap zelf al kotsbeu is op het moment dat ze begint door te dringen bij de doelgroep. Wat wij al tientallen keren gehoord of gelezen hebben, wordt vaak pas de eerste keer opgevangen door de bevolking. Vandaar ook dat ik ernstige twijfels blijf hebben bij de eenmalige en jaarlijkse nieuwsbrief die opnieuw zal verspreid worden in januari.

Ik begrijp dat het wellicht te laat is om hem nu nog tegen te houden, maar ik zou toch willen oproepen om in de toekomst de informatie die daarin staat onder te brengen in het nieuwe Informeel, dat dan misschien eenmalig aan alle Oost-Vlamingen zou kunnen bezorgd worden. Op die manier krijgt men wellicht ook nieuwe abonnees binnen.

En waarom zouden we het nieuwe Informeel niet het hele jaar door in de bus krijgen? Desnoods vier in plaats van vijf keer, desnoods met sponsoring van bedrijven.

Vandaag informeert men met Informeel voornamelijk de reeds geïnteresseerden en overtuigden. Het is een soort van Mattheuscommunicatie.

Ik wil dat iedereen geïnformeerd wordt.

Dat geeft ook consequenties naar de artikels. Zonder iemand te willen beledigen, maar artikels moeten geschreven worden met in het achterhoofd een lezer van 14-15 jaar.

Wie denkt dat ik daarin overdrijf, moet ik tegenspreken.

Tot op vandaag heeft meer dan 40 % van de Vlaamse bevolking een diploma van maximaal lager secundair onderwijs. Of waarom dacht u dat – om er maar enkele te noemen – Steve Stevaert en Goedele Liekens, niet direct de minst bekenden en populairsten, beiden al de Wablieftprijs kregen, afkomstig van de gelijknamige weekkrant voor jongeren en volwassenen die moeilijkheden hebben bij lezen en schrijven?

Nog al te vaak lees ik artikels waarvoor te veel achtergrond en kennis nodig is om ze te begrijpen. Dat moet beter kunnen. We moeten niet transparant communiceren, maar verstaanbaar schrijven en spreken.

Dat vereist inderdaad een andere vorm van redactie en een andere organisatie. En blijkbaar, volgens de beleidsverklaring, is de deputatie dat ook van plan.

De redactie en de organisatie moet één centrale cel zijn: een goed geoliede machine, herkenbaar, kort op de bal, naar buiten gekeerd in plaats van in zichzelf gekeerd, interactief, anticiperend en ingaand op de behoeften van de mensen in plaats van de eigen prioriteiten.

Zal dat meer kosten?

Waarschijnlijk wel, al is het momenteel zeer moeilijk om te achterhalen wat alle communicatie en publicatie vandaag de dag nu precies kosten. Maar zelfs als het iets duurder zou zijn, is het verantwoord. Communicatie naar zoveel mogelijk mensen is belangrijk en als men iets doet, doet men het goed of men doet het niet.

En mocht het dan toch te duur zijn om in alle Oost-Vlaamse brievenbussen vier maal per jaar een tijdschrift te deponeren, waarom dan niet samenwerken met de tientallen gemeentelijke informatiebladen?

Huur of koop bijvoorbeeld vier maal per jaar twee bladzijden in deze bladen om nieuws uit de provincie te kunnen brengen.

Samengevat.

De communicatie is al heel veel verbeterd en de deputatie belooft voor volgend jaar nog meer beterschap. Maar dat is volgens mij nog niet genoeg. Zolang we vaststellen dat de Oost-Vlamingen vaak niet weten wat de provincie doet, moeten we de hand in eigen boezem durven steken. Ofwel houden we ons bezig met de verkeerde zaken, ofwel worden de mensen niet genoeg of niet goed geïnformeerd. Het mag dus ambitieuzer. En ambitie is geen vies woord als het ten voordele van de mens is: de centrale communicatiedienst, verantwoordelijk voor de communicatie en de informatie van alle provinciale terreinen met een geïntegreerde aanpak, met de nodige frequentie, naar alle Oost-Vlamingen in een heldere en verstaanbare taal.

Collega's, ik ben ervan overtuigd dat als we onze blabla kunnen optimaliseren de boemboem achteraf des te beter zal zijn.

Ik roep de gedeputeerde dan ook op om met nog meer ambitie zo een uitgebreid communicatiebeleid uit te werken.

Dank u.

De heer voorzitter

Goed, Mijnheer Hertog. Uw tussenkomst duurde 7 minuten. Dat verdient een speciaal applaus van de voorzitter. Het is geen wedloop, maar we moeten er ons aan houden.

P. 31: ORGANISATIE VAN DE COMMUNICATIE: BEDENKINGEN BIJ DE JAARLIJKSE NIEUWSBRIEF

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal het nog korter houden en de eerste gedeputeerde zal genoeg hebben aan de tekst die ik heb ingestuurd om duidelijk te antwoorden.

De vraag die ik heb ingestuurd gaat over communicatie en meer bepaald over de jaarlijkse nieuwsbrief waaraan op pagina 31 van de algemene beleidsnota bij de begroting van volgend jaar een paragraaf is gewijd.

U mag het mij niet kwalijk nemen – of u mag het mij wel kwalijk nemen – maar ik moest toch even nadenken of de provincie nu wel of niet over deze nieuwsbrief beschikt, of dat het een nieuw initiatief is dat volgend jaar voor het eerst gaat genomen worden.

Als ik de algemene beleidsnota lees, interpreteer ik het dat het een nieuw initiatief is.

Ik citeer: 'Vanuit de overtuiging dat bestuurlijke communicatie een permanent karakter moet hebben, wordt onder andere voorzien in een jaarlijkse nieuwsbrief.'

Dus niet 'is voorzien', maar 'wordt voorzien'.

Ik begrijp daaruit dat het een nieuw initiatief zou zijn.

Ik moest toch even nadenken omdat de provincie via verschillende kanalen en via verschillende tijdschriften communiceert met de Oost-Vlaamse bevolking. En een goede quizvraag, als wij ooit met de provincieraad een quiz zouden houden, zou kunnen zijn: 'Som eens alle Oost-Vlaamse kanalen of bladen op die de provincie rijk is?'

In uw 'Provincie, open boek' – een informatie van twee jaar geleden - wordt daar een hele opsomming van gegeven. Die nieuwsbrief wordt daar niet in vermeld, dus ik denk dat het om een nieuw initiatief gaat.

Op het ogenblik dat men beslist heeft om de verschillende provinciale tijdschriften te integreren, lijkt het mij eigenaardig dat we met een jaarlijkse nieuwsbrief willen starten.

Ik vind dat het initiatief niet beantwoordt aan een goede communicatie, toch niet op de manier zoals staat neergeschreven in de algemene beleidsnota, met name: 'Deze zou in januari in alle brievenbussen in Oost-Vlaanderen verspreid worden en onder andere de beleidsintenties van dat jaar omvatten.'

Met andere woorden, beleidsintenties gaan terug op de begroting. Maar die gaan toch hoofdzakelijk over zaken die nog niet door de provincieraad zijn goedgekeurd en waar wij, als provincieraadsleden, nog onze zeg moeten over hebben.

Ik vind het nogal opmerkelijk dat men een nieuwsbrief bij alle Oost-Vlamingen gaat verspreiden waar die beleidsintenties dan reeds zouden instaan, precies of het zijn al goedgekeurde zaken, want zo zal de bevolking het interpreteren.

DEBATTEN

Men maakt het al wel eens mee dat de deputatie een persconferentie geeft over zaken die men gaat doen terwijl de provincieraad nog moet plaatsvinden, terwijl wij, als democratisch verkozenen, daar nog onze zeg moeten over hebben.

En men kan wel zeggen dat de meerderheid in de raad gekend is, maar toch stel ik vast dat ook vanuit de meerderheid er bij bepaalde dossiers kritische bedenkingen komen of nog amendementen worden goedgekeurd en dat een dossier nog wel eens wordt afgevoerd.

Om dus de democratische waarde van de provincieraad toch hoog te schatten, begrijp ik niet goed de intentie die wordt gegeven in de algemene beleidsnota.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde,

Ik denk dat we er goed zouden aan doen om per domein te antwoorden. Wij zullen natuurlijk rekening houden met uw tijdsverloop, want in het totaal krijgt u maar één uur. Maar dat zult u niet nodig hebben. Mijnheer Stevenheydens heeft natuurlijk overschot van gelijk als hij zegt dat de provincieraad prevaleert op mededelingen aan de pers, enz.

Dat geldt niet alleen voor de deputatie.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de eerste plaats zou ik aan collega Hertog willen zeggen, wanneer hij vergiffenis vraagt, dat het zondebegrip binnen mijn filosofische houding niet bestaat en dat ik dus ook niet in staat ben om vergiffenis te schenken, alhoewel ik kan zeggen dat ik het hem niet kwalijk neem.

De collega maakt een aantal algemene beschouwingen, maar eigenlijk ligt de kern van zijn betoog op het feit:

1. er tegelijkertijd een nieuwsbrief en een blad als Informeel nodig zijn;
2. u informeert, doe het dan grondig en ambitieus.

Wanneer hij die vraag stelt over de nieuwsbrief zit hij zo wat op dezelfde golflengte als collega Stevenheydens, alhoewel ik aanvaard dat de beide collega's niet afgesproken hebben bij het opstellen van hun vraag.

Collega Stevenheydens heeft het over de verhouding tussen de hulpwerkwoorden 'zijn' en 'worden'.

Nu, als germanist kan ik u zeggen dat de twee kunnen gebruikt worden, zowel voor een gewoonte als voor een alleenstaand feit, wat dus de interpretatie van de collega enigszins ontzenuwt. Maar we kunnen er inkomen dat hij daar vragen over stelt.

De nieuwsbrief is niet nieuw. Hij werd reeds uitgegeven in 2002 en 2003.

En inderdaad, daarin worden de plannen uiteengezet voor het beleid voor volgend jaar, steunend op wat er in de begroting goedgekeurd wordt als dusdanig.

Er is een wezenlijk verschil tussen het tijdschrift Informeel en de nieuwsbrief.

Daar waar de nieuwsbrief vrij informeel is en in alle bussen komt, wordt Informeel alleen toegespeeld aan de mensen die een bewuste vraag stellen. De nieuwsbrief is wat men in de vaktermen een pushmiddel heet - men krijgt het zonder te vragen - terwijl het tijdschrift eerder een pullmiddel is - men moet het aanvragen.

In het tijdschrift wordt dieper ingegaan op bepaalde beleidsaspecten en is voor een geïnteresseerd publiek bestemd.

Op deze manier wil men eigenlijk twee soorten publiek bereiken, dus enerzijds met de nieuwsbrief en anderzijds met Informeel.

U zult zich nog de tussenkomst herinneren van collega Veys, die de vraag gesteld heeft over Informeel en over de verspreiding ervan en ik moet in mijn antwoord daar voor een stuk naar verwijzen.

Er bestaan plannen om Informeel op een betere basis te verspreiden door ook acties te voeren bij bepaalde doelgroepen. Ik heb dat gesteld als antwoord op de vraag van de collega. Ik heb trouwens, Collega, een kopie van mijn antwoord overgemaakt aan mevrouw Lafkioui omdat zij mij schriftelijk dezelfde vraag had gesteld.

Daarin ziet u de verschillen tussen de twee: het feit dat wij eigenlijk vinden dat die algemene informatie naar alle burgers moet gecontinueerd worden in de vorm van een nieuwsbrief en dat we verder de geïnteresseerden moeten contacteren via Informeel, maar dat we moeten trachten zoveel mogelijk geïnteresseerden te bereiken of zoveel mogelijk interesse moeten opwekken voor dat tijdschrift. En daar treed ik dan opnieuw collega Hertog bij.

Informeel is een vrij duur blad en de verspreiding ervan vier of vijf keer op jaarbasis zou niet mogelijk zijn, ook niet via sponsoring, want een groot deel van de kosten komt niet alleen voort uit het drukken – dat drukwerk zou eventueel nog te doen zijn – maar de verspreiding als dusdanig via de post is zeer duur. Dat is een element dat daartoe bijdraagt.

Uw piste om met de gemeentelijke informatiebladen samen te werken is een interessante piste die nu eigenlijk al gedeeltelijk wordt gevolgd, want heel wat van onze persberichten worden overgemaakt aan de gemeentelijke informatiebladen. Zij maken daar dan vrijblijvend gebruik van. Er bestaan daaromtrent geen vaste afspraken.

Wel is het zo dat er regelmatig vergaderd wordt met de informatieambtenaren van de gemeenten binnen wat men dan noemt de collegae-groepen, of de collega's-groepen als we het in modern Nederlands willen formuleren.

Tot zover mijn antwoord.

Dank u.

ECONOMIE

P. 130: HANDEL EN NIJVERHEID - ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: VRAAG NAAR EEN STUDIE OVER DE OORZAKEN VAN DE ECONOMISCHE HANDICAPS IN DE OOSTZIJDE VAN DE PROVINCIE (INCLUSIEF VOORSTELLEN TOT HET WEGWERKEN VAN DEZE HANDICAPS)

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb geen geschreven tekst, maar aangezien er volgens de filosofie van de eerste gedeputeerde geen schuld bestaat, voel ik mij dus ook niet het minste schuldig.

De heer voorzitter

Op gebied wat het zondebesef betreft, verschilt u beiden toch een beetje van achtergrond.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, aangezien er geen schuld bestaat, is er waarschijnlijk ook geen verzoening mogelijk. Toch hoop ik dat we het eens zullen zijn op het einde van het debat over de grond van de zaak en dat u mij een positief antwoord zult geven.

Mijn vraag werd geïnspireerd door een schitterende publicatie van dit provinciebestuur onder de titel: 'Sociaal-economische situatieschets van Oost-Vlaanderen 2003'.

Deze publicatie wordt verspreid onder de provincieraadsleden, maar naar ik aanneem ook in de sociale en economische kringen die bij alles en nog wat betrokken zijn. Ik stel vast dat in de wandelgangen van ons provinciebestuur deze zeer interessante brochure ook beschikbaar is voor het publiek. In deze buitengewoon interessante uitgave wordt er een overzicht gegeven van de demografische evolutie van deze provincie, van het aantal arbeidsplaatsen, de verdeling van die arbeidsplaatsen, de werkloosheid, het gemiddelde inkomen per burger, ...

Het is aan de hand van deze publicatie dat ik opnieuw vastgesteld heb dat de oostzijde van ons provinciebestuur de zone is, waar de economische problemen het grootst zijn, naast de gekende problematiek van Gent, Ronse en het Meetjesland.

DEBATTEN

Van kaart tot kaart en van statistiek tot statistiek stel ik vast dat telkens dezelfde gemeenten weer aan bod komen wat betreft de problematiek van beperkt inkomen, werkloosheid, ... Het is een vaststelling die helaas ook waar is in verband met de kansarmoede.

De Gouverneur heeft in zijn zeer interessante uiteenzetting verschillende aspecten van die kansarmoede belicht, maar hij heeft deze keer - in tegenstelling met vroeger - niet uitpakket met statistieken. Ik herinner mij nog zijn tussenkomst in verband met de armoede van vele jaren geleden. Toen al stelde het armoedeprobleem zich ook precies naast Gent, Ronse, ... Dus vooral in de steden en in de grotere gemeenten aan de oostrand van onze provincie. De gemiddelde inkomens zijn het laagst in de gemeenten Zele, Hamme, Lokeren en Berlare. Moerbeke-Waas en Stekene voeg ik er ook eerlijkheidshalve zelf aan toe, want het gaat over de oostrand van onze provincie. Deze gegevens slaan op de inkomens van het jaar 2000, wat toch een bijzonder goed economisch jaar was. De cijfers in verband met de werkloosheid zijn uiteraard recenter, want zij gaan terug naar het jaar 2003. Ook wat deze gegevens betreft is het precies navenant.

De VDAB heeft nog een recentere statistiek gepubliceerd in 'Wegwijs op de Vlaamse arbeidsmarkt 2003'. De hoogste werkloosheidsgraad wordt gehaald in 10 gemeenten van onze provincie, namelijk: Temse, Waarschoot, Sint-Niklaas, Lokeren, Zele, Aalst, Zelzate, Eeklo, Ronse en Gent. Dit bevestigt dus opnieuw datzelfde beeld en hetgeen ik gezegd heb. De koptekst in de krant is toch wel heel merkwaardig, namelijk: 'Gent heeft de meeste banen en heeft terzelfder tijd ook de meeste werklozen'. Met andere woorden wordt hier opnieuw bewezen dat het niet een kwestie is van beschikbare arbeidsplaatsen om het probleem van de werkloosheid uit de wereld te helpen. Uit vele statistieken blijkt dat de link daartussen in feite iets onzinnig is. Ik stel dus vast dat opnieuw naast het Meetjesland met Waarschoot en Eeklo (misschien mogen we Zelzate daar ook bij betrekken, alhoewel dit misschien een beetje te ver gegrepen is), maar dat er dus vijf van de tien gemeenten uit de oostrand van Oost-Vlaanderen zijn, namelijk: Temse, Sint-Niklaas, Lokeren, Zele en Aalst.

Mijnheer de Voorzitter, de reden van mijn tussenkomst is niet zozeer dat beeld van 2003 dat hier voorligt in deze brochure, maar de situatieschets die ik zag in vorige jaargangen. Het is niet het eerste jaar dat deze publicatie beschikbaar gesteld wordt door onze eigen economische dienst in samenwerking met EROV en GOMOV. Hierbij leggen ze ons de cijferdans voor en maken ze ons duidelijk hoe de sociale en economische situatie is.

Een aantal jaren geleden heeft de GOMOV een studie gemaakt, waaruit gebleken is dat het Meetjesland en de oostrand van onze provincie in aanmerking zouden kunnen komen voor een Europese ondersteuning. Tenminste dat was wat de leden verwachtten die op dat moment in de beheerraad of in de directieraad van GOMOV zaten. Er werd toen wel vastgesteld dat de indicatoren die aangegeven werden iets te licht wogen, om op die Europese steun beroep te kunnen doen. Ondertussen had Europa ook zijn normen weer gewijzigd en de lat iets hoger gelegd, mede in het licht van de problematiek van de nieuwe toetredende staten. Het onderzoek van GOMOV bevestigt dit.

Ik verwijs ook naar de impulsgebieden van minister De Batselier, want het was toch heel opmerkelijk dat een heel pak gemeenten uit diezelfde zone daarvoor in aanmerking kwamen. U zult misschien de bedenking maken dat dit natuurlijk wat te maken had met de politieke voorkeur gezien de woonplaats van de minister (wat waarschijnlijk ook wel een rol zal gespeeld hebben we moeten dat niet verhelen), maar het was toch duidelijk dat de aanduiding gebeurde op basis van cijfermateriaal. Met andere woorden de cijfers waren helaas voldoende negatief, om die aanduiding te krijgen. Ik wil er nog aan herinneren...

De heer voorzitter

Nu moet u afronden.

De heer Liebaut

Ik wil er nog aan herinneren, Mijnheer de Voorzitter ...

De heer voorzitter

U moet nu afronden.

De heer Liebaut

Ik zal dat doen maar geef mij tenminste nog een minuut.

De heer voorzitter

Ja, maar ik wou zeggen dat u nu moet afronden.

De heer Liebaut

Ik weet het, maar ik neem de tijd die mijnheer Stevenheydens niet opgebruikt heeft.

Gelach

De heer voorzitter

Die neem ik voor mij.

De heer Liebaut

Pardon, ik zal zo bondig zijn als de voorzitter zelf.

Mijnheer de Gedeputeerde, in de sociaal-economische atlas van Vlaanderen 1988-1990, hetzelfde beeld. Om kort af te ronden, Mijnheer de Voorzitter, het is een hardnekkige problematiek. Het is ook duurzaam, want het blijft maar duren, jaar in en jaar uit, daarom vraag ik dat deze deputatie eens een studie zou opzetten om dat gebied eens door te lichten. Men moet dan niet op zoek gaan naar informatie die al bestaat, zoals werkloosheidsstatistieken, werkgelegenheidsgraad, ... want dat zit hier allemaal al in deze brochure. Ik vraag een studie die iets dieper zou graven naar de oorzaken van deze achterstand, eventueel een historische achterstand.

Voor bepaalde gemeenten, ik denk nu aan Hamme, is het toch erg dat zij niet in aanmerking komen voor een extra steun vanuit Europa, want samen met Ronse bengelen ze achteraan van de statistiek van het gemiddelde inkomen. Eigenlijk zou een dergelijke gemeente extra geholpen moeten worden.

Mijn vraag is om toch even te onderzoeken wat de oorzaken hiervan kunnen zijn. Het is niet simplistisch en het ligt niet zo voor de hand, want het is niet omdat er veel bedrijven komen, dat er daarom veel werkgelegenheid is voor de mensen ter plaatse. Ik zou willen weten wat de diepere oorzaken van dit fenomeen zijn. Als deze studerende dames en heren ons ook zouden kunnen diets maken wat de mogelijke oplossingen zijn om deze situatie te veranderen, infrastructuur, onderwijs, bedrijventerreinen, weet ik veel.

Mijn vraag is eigenlijk geïnspireerd door de maakbaarheid van de wereld. Ik verwijs opnieuw naar de speech van de gouverneur. We kunnen daarin berusten, fatalistisch. Maar excuseer mij, Mijnheer de Gedeputeerde, al die andere plannetjes zijn navenant en deze grond is dieproud gekleurd. In feite kunnen we daarin berusten, maar dat kan onze houding niet zijn. Wij kunnen toch niet als politici gewoon maar handelen in functie van het beheer van de lopende zaken. We zullen proberen om vanuit een bepaalde visie en vanuit een bepaalde ambitie die situatie te keren en dat kan maar op basis van studiewerk. Dus mijn vraag, Mijnheer de gedeputeerde geef alstublieft een positief signaal, om van wal te steken met deze studie.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Fractie leider, we wisten in het bureau al dat het een moeilijke zaak zou zijn om de meest interessante thema's te bespreken, maar er zit nu eenmaal niets anders op. Dank u voor uw begrip.

DEBATTEN

P. 142: SUBSIDIE VOOR INITIATIEVEN VOOR DE ONDERSTEUNING VAN HET STEDENBELEID: VRAAG NAAR PROVINCIALE INITIATIEVEN OM DE LEEGSTAND BOVEN WINKELPANDEN WEG TE WERKEN

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst zal zeker niet zo algemeen zijn, maar het zal heel concreet gestoeld zijn. De minuten die mijn collega overschreden heeft, zal ik ruimschoots teruggeven.

Ook in Oost-Vlaanderen is er een tekort aan betaalbare huurwoningen. Een belangrijk onderbenut potentieel ligt in woonruimten boven winkelpanden die nu vaak leeg staan. Dit fenomeen doet zich zowel in de steden als op het platteland voor. Ikzelf ben van een plattelandsgemeente en ook op mijn eigen gemeente stel ik dat vast. Ik denk dat iedereen - als hij kijkt naar de eigen gemeente - dit zal moeten vaststellen.

Het zou goed zijn als door de provincie initiatieven zouden genomen worden om deze leegstand weg te werken.

Als deze lege ruimten uiteindelijk bewoond zijn, heeft men niet alleen een stukje de woningnood helpen mee oplossen, maar men zorgt terzelfder tijd ook voor meer veiligheid. Winkelstraten zullen 's avonds niet meer zo verlaten zijn. Er is meer sociale controle en zo leeft er wat in onze steden en gemeenten.

De provincie Vlaams-Brabant - waar ik mijn informatie haalde - startte in 2001 met een campagne 'boven winkel wonen'.

Het betreft hier een samenwerkingsverband tussen de gemeenten en de provincie. Natuurlijk dient er geld te worden voorzien bij de start van die proefprojecten en de informatiecampagne.

De campagne in Vlaams-Brabant heeft bijzonder veel succes en zou me dunkt ook kunnen georganiseerd worden in Oost-Vlaanderen.

Het is niet de bedoeling dat overal eenzelfde voorstel wordt uitgewerkt, de gemeenten kunnen zelf beslissen wat voor hen het meest kans op slagen heeft, bijvoorbeeld een subsidie voor het maken van en aparte ingang naar de bovenverdieping, een renovatiepremie voor leegstaande ruimten boven een winkel, een prijs voor een goed project van een organisatie van zelfstandigen

Dit is een samenwerkingsverband tussen de gemeenten en de provincie, dat eigenlijk goede resultaten geeft. Vlaams-Brabant spreekt van een waar succes en zou het ook willen voortzetten in de toekomst. Ik denk dat ook dit initiatief in Oost-Vlaanderen kan worden uitgebouwd.

Belangrijk is dat men door deze campagne werkt aan een mentaliteitswijziging bij de eigenaars en zorgt voor een betere 'leefwereld' in de dorpen en steden.

Dank u.

P. 142: INTERNATIONALISERING ALGEMEEN – SUBSIDIE AAN DE BELGISCH-CHINESE ECONOMISCHE EN COMMERCIELE RAAD: BEDENKINGEN OVER DE POLITIEKE VISIE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 28 oktober van dit jaar blokletterde De Standaard: 'België Europees kampioen in jacht op namaak'. In verhouding met andere EU-partners legt de Belgische douane beslag op het grootste volume namaakartikelen. Afgezien van het goede werk dat onze douane levert, verleent De Standaard geen eretitel aan België. De grote vangsten van namaakartikelen hier te lande duiden erop dat België, meer bepaald de haven van Antwerpen en de luchthaven van Zaventem, de Europese draaischijf is van de smokkel van namaakartikelen en goedkope producten.

De productie en de handel in namaakgoederen neemt proporties aan die de reguliere economie zwaar bedreigen. De voorgaande jaren werden in de EU jaarlijks ongeveer 90 miljoen stuks namaakartikelen onderschept. Dit jaar zal het aantal in de EU in beslag genomen namaakartikelen de 100 miljoen stuks overschrijden.

Tijdens de maand juli van dit jaar werd de Belgische markt overspoeld door namaak bayblades afkomstig uit China. Bayblades zijn van die felgekleurde tolleren (vroeger was dat in hout met een ijzeren pin, je zal eens bij uw kinderen of kleinkinderen moeten informeren). In twee weken tijd nam de douane, in verschillende vangsten zowel in de haven van Antwerpen, als op de luchthaven van Zaventem, zo'n één miljoen valse bayblades in beslag. Grote electronicabedrijven klagen steeds meer over het feit, dat vele op de officiële markt aangekochte elektronische componenten, Chinese namaak is van slechte kwaliteit. Recent was er een geval met gsm-batterijen van een bepaald merk en met auto-onderdelen. Volgens een getuigenis van John Theriault - ondervoorzitter van de farmaceutische reus Pfizer, afgelegd in de Amerikaanse senaat op 9 juli 2002 - wordt 100% van de op de wereldmarkt zijnde nep viagra geproduceerd in de Volksrepubliek China. Ik hoop dat hier geen enkel lid daarvan de dupe werd.

De Volksrepubliek China ontwricht niet alleen de eerlijke economie en de vrije handel door de productie en export van namaakproducten, ook de import en smokkel van goedkope artikelen uit de Volksrepubliek China doen onze industrie en de kleinhandel oneerlijke concurrentie aan. Zowel namaakartikelen, als goedkope producten worden in China in sweatshops vervaardigd door slecht betaalde en uitgebuite werkkrachten. Tussen 3 en 5 miljoen Chinezen zijn tewerkgesteld in de namaakindustrie. Wegens het verbod op vrije vakbonden - het Vlaams Blok is ook voorstander van vrije vakbonden - zijn de arbeidsomstandigheden in deze fabrieken onmenselijk. Ook de gevangenisbevolking en de bijgevolg politieke en religieuze gedetineerden worden gedwongen ingezet in de fabricage van namaak - en andere goedkope exportproducten.

De houding van de Chinese overheid ten overstaan van de namaakindustrie is op zijn minst twijfelachtig en doet denken aan de woorden van de befaamde oorlogsstrateeg Sun Tzu: 'Wanneer je in staat bent iets te doen, veins onbekwaamheid, wanneer je op kracht bent gekomen, doe alsof je inactief bent'. Omgekeerd schermt de Volksrepubliek China, ondanks haar lidmaatschap van de WHO, haar markt af voor producten die in België en de rest van de EU en de wereld worden geproduceerd. Volgens de Kamer van Koophandel van de EU is de Chinese markt sinds 2001 zelfs ontoegankelijker geworden door het opwerpen van niet-tariefgebonden handelsbarrières.

De Chinese namaakindustrie, de import van goedkope Chinese producten, de ontoegankelijke Chinese markt en de know how-overdracht hebben desastreuze gevolgen voor de Westerse economie. Het immense EU handelstekort met de Volksrepubliek China bedroeg vorig jaar 53 miljard dollar.

Woorden alleen in de Volksrepubliek China maken geen indruk. Dit geldt evenzeer voor de mensenrechtendialoog als voor de economische dialoog.

De welwillende houding die het Oost-Vlaamse provinciebestuur tot nu toe ten overstaan van de Volksrepubliek China - in het bijzonder de Chinese provincie Hebei - heeft geëtaled is niet meer te verantwoorden. Zowel de overheid als onze industrie en kleinhandel lopen heel wat inkomsten mis door de smokkel vanuit de Volksrepubliek China. Er is geen bijkomende studie nodig om te zien dat een hoog aantal banen sneuvelen doordat Chinese producten onze markt overspoelen. De cijfers uit Europese en Amerikaanse studies spreken voor zich. Het volume van in beslag genomen illegale Chinese goederen aan onze grenzen kunnen ons slechts doen gissen naar het volume dat onze markt bereikt.

De Chinese Volksrepubliek is geen markt waarvoor ontzag en vrees dient in acht genomen te worden, maar een valsspeler en een schurkenstaat die met harde hand tot hervormingen moet gedwongen worden. Zolang de producenten van namaakartikelen niet worden aangepakt, is het dweilen met de kraan open. De uitzichtloze economische situatie in België en in het bijzonder in onze provincie - ik verwijs hiervoor naar de tussenkomst van collega Liebaut - noopt tot actie. We vragen dan ook het provinciebestuur haar positie ten aanzien van de Volksrepubliek China - in het bijzonder de provincie Hebei - te herzien en onze markt en arbeidsplaatsen te beschermen tegen de toevloed en smokkel van namaakartikelen en goedkope producten uit de Volksrepubliek.

Collega's, ik rond af. De bevoorrechte positie van de Chinese provincie Hebei, met de provincie Oost-Vlaanderen heeft duidelijk niet geleid tot een verbetering van de situatie van de mensenrechten. Een rapport ter zake aan de leden van deze raad is dan ook meer dan wenselijk. Wat de economische samenwerking betreft, kan ik alleen maar vaststellen dat deze nefast is voor de eigen economische positie en aldus duidelijk moet herzien worden. Graag een reactie ter zake.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

De heer gedeputeerde De Buck - die belast is met het economische beleid - krijgt opnieuw het woord om te antwoorden op de vragen van de heren Liebaut, Lampaert en Veys.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Collega Liebaut verwijst naar de sociaal-economische schets van onze provincie, de laatste editie 2003, waarbij zij stellen dat de oostkant van onze provincie af te rekenen heeft met het probleem van de werkloosheid. Daarbij wil ik het volgende zeggen:

Uit de studie blijkt dat een 10-tal gemeenten binnen onze provincie ernstige problemen hebben, waarbij Gent en Ronse hoe dan ook uitschieters zijn. Als we dit op arrondissementele schaal bekijken, zien we dat de arrondissementen Dendermonde, Aalst en Sint-Niklaas het eigenlijk relatief beter doen dan de arrondissementen Gent en Eeklo. Het gaat dus over geïsoleerde gemeenten.

Collega Liebaut heeft terecht verwezen naar het verleden, men dacht toen inderdaad dat deze gemeenten in aanmerking konden komen voor de Europese structuurfondsen. Collega De Padt heeft daar indertijd voor geijverd, maar uit de beschikbare parameters bleek dat ze daar net niet aan voldeden en dus niet in aanmerking kwamen. Het probleem blijft dus en het is ook een ernstig probleem. We moeten daar - hoe dan ook - de nodige aandacht aan schenken.

Het aandeel van de langdurige werklozen wekt vooral bezorgdheid op in deze gebieden. Dit aandeel varieert van 32,7% in Sint-Niklaas tot 40,9% in Eeklo (dat is dan aan de andere kant van de provincie).

Een onderzoek naar specifieke of lokale oorzaken waar de provincie binnen de perken van haar attributies én financiële mogelijkheden voor soelaas kan zorgen, is steeds mogelijk. Toch moet ik de collega nu reeds meegeven dat - zoals de sociaal-economische schets ook aangeeft - de hoofdoorzaak van de problematiek hoofdzakelijk van structurele en van conjuncturele aard is.

Wij zullen ons best doen en wij zullen binnen de diensten kijken, hoe we kunnen ingaan op het verzoek van de collega.

Ik moet ook wijzen op de rol die de nieuwe structuren zullen moeten spelen die in het leven geroepen worden, met name: bij de samenvoeging van de subregionale tewerkstellingscomités (STC's) en de streekplatformen, wanneer de regionale, economische en sociale overlegcomités zullen ontstaan dat deze wellicht een van de belangrijke nieuwe taken zal zijn van die regionaal sociaal-economische overlegcomités (RESOC's) en van de sociaal- economische raden van de regio (SERR's), waar alleen de sociale partners in vertegenwoordigd zijn, om juist die zaken te bestuderen en aan te pakken.

Ik denk dat we die zaak algemeen moeten meenemen en kijken of we daar specifieke oorzaken kunnen vinden.

Tot zover de eerste vraag.

De tweede vraag, heb ik reeds met collega Lampaert besproken en met collega gedeputeerde Vercamer, want het is eigenlijk een vraag die meer thuis hoort in de bevoegdheden van de heer gedeputeerde Vercamer. Hij zal volgende week dinsdag - binnen zijn eigen tijdslimiet - daarop antwoorden.

De vraag van collega Veys in verband met de samenwerking met Hebei. Die problematiek is hier al eerder aangekaart, zowel door een fractiegenoot van de collega, als door mevrouw Storms van Spirit in de tijd en ook nog door een collega van Agalev.

De vraag betreft eigenlijk de opportuniteit van onze relaties met China in het algemeen, de provincie Hebei in het bijzonder en de daaruit voortvloeiende samenwerking met de Belgisch-Chinese Economische en Commerciële Raad. Ik kan u daarover het volgende meedelen:

In verband met het statement over de nepproducten die ingevoerd worden, hebben wij geen enkele bevoegdheid, want dat is buiten de grenzen van onze provincie. Ik ga daar dus verder niets meer over zeggen, maar dat zult u wel begrijpen. Die rode tollens zijn trouwens niet meer van mijn leeftijd en het is ook mijn kleur niet. Ik ben ter zake eigenlijk niet bevoegd.

Wat het aspect mensenrechten betreft heb ik voor ditzelfde forum in het verleden reeds gewezen op de fundamentele discussie die er bestaat inzake de strategie welke de internationale gemeenschap moet voeren, ten aanzien van vaststellingen van schending van mensenrechten door bepaalde staten. Moet men resoluut kiezen voor een bevrozing van de relaties en aldus voor een opgelegd isolement, of moet men juist vertrekkende van de bestaande relaties, deze aanwenden om tot een verbetering van de situatie te komen?

De ervaring leert dat de eerste optie, in casu de bevrozing van de relaties, zeker niet de juiste keuze is en meestal alleen maar een vrijgeleide geeft om nieuwe schendingen uit te voeren. Ik denk dat de voorbeelden legio zijn, maar om er twee actuele uit te halen: zowel in Noord-Korea als in Myanmar, maakt het regime juist handig gebruik van het door de internationale gemeenschap opgelegd isolement om de bevolking blijvend te onderdrukken. We zullen daarin wel van mening verschillen. Toch blijft nog de vraag wat voor zin het heeft, dat wij vanuit een positie als België zouden proberen om een reus als China, te isoleren. Wij zijn een land met 10 miljoen inwoners en China is een reus van 1,3 miljard inwoners. Dat is een kwantitatieve benadering uiteraard.

Druk uitoefenen daarentegen vanuit de internationale gemeenschap via de bestaande relaties is duidelijk een veel efficiënter strijdmiddel. De Chinese autoriteiten zijn zich steeds meer en meer bewust van de waakzaamheid van die internationale gemeenschap en van de daaraan gekoppelde noodzaak om de mensenrechten te respecteren. Het mag duidelijk zijn dat met de toetreding tot de WTO (World Trade Organisation), maar zeer zeker ook met de organisatie van de Olympische spelen in 2008 (iedereen kent de impact en de macht van deze spelen) dat de internationale gemeenschap China van zeer nabij zal blijven observeren en er aldus een maximale internationale waakzaamheid zal zijn. Dat is een verschil van visie over het aanpakken van het probleem.

Trouwens als internationale gemeenschap kunnen wij alleen maar blij zijn met die toenemende opname van China in het internationaal gebeuren. Het draagt alleen maar bij tot de verhoging van onze slagkracht om op te treden.

Tot slot wil ik nog iets zeggen over onze eigen specifieke pro-actieve inspanningen op dat vlak ten aanzien van Hebei. Vermoedelijk zal tijdens de prinselijke missie die gepland is in november van volgend jaar - samen met de Gentse Rechtsfaculteit en met Chinese juristen die opgeleid zijn aan onze universiteit hier in Gent - een juridisch colloquium worden georganiseerd, waaraan juristen en beleidsmensen uit Hebei zullen deelnemen. Deze opstart moet een meer structurele samenwerking inzake juridische opleiding en vorming betekenen. U zal het ongetwijfeld met mij eens zijn dat dergelijke initiatieven een wezenlijke bijdrage kunnen leveren tot de uitbouw van een internationaal aanvaarde rechtsstaat. De traditie moet daar inderdaad groeien, er moet daar hulp zijn en knowhow.

Wat het tweede deel van uw statement betreft, in casu het feit dat onze relaties met Hebei nefast zouden zijn voor onze eigen economische situatie. Ik ga er vanuit dat u doelt op de herlocalisaties die zich voordoen waarbij bedrijven België of de Europese Unie verlaten om in andere goedkopere landen, in dit geval China, te gaan produceren.

Wanneer wij onze economische geschiedenis eropna slaan, geacht raadslid, stellen wij voortdurend dergelijke verschuivingen en bewegingen vast. Wij hebben deze evolutie gekend bij de uitbouw van onze eigen Europese éénmaking en bij de uitbreiding naar Oost- en Centraal-Europa. Dit is nu éénmaal inherent aan de toenemende en onvermijdelijke mondialisering en globalisering van onze economie. Toch mag u ook niet vergeten dat het mes steeds langs twee zijden snijdt.

Door de toetreding van China tot de WTO moet China zich ook openstellen voor onze uitvoer en zullen ze zich moeten houden aan internationale afspraken.

De beweging kan in dus in twee richtingen verlopen en dit zal op termijn ook het geval zijn. In bijkomende orde wil ik ook nog signaleren dat wij bij recente contacten vaststelden dat Chinese delegaties ons land aandoen, met de intentie om hier te investeren. Zo mocht ik eind augustus hier in Gent een eerste belangrijke delegatie uit Sjanghai ontvangen. De volgende activiteit van de Begisch-Chinese Kamer staat nu ook in het teken van die Chinese investeerders die op bezoek komen en van hun mogelijkheden die zullen toegelicht worden. Uit die contacten bleek de grote belangstelling voor onze Gentse haven.

Dat is een nieuw gegeven en een omkeren in de situatie. In China hebben ze het probleem dat ze nog voor een groeiende, interne markt staan, die zeker nog niet voldaan is en waarbij ze soms moeite hebben om kwaliteitsvolle producten te leveren. Daardoor zijn ze dikwijls aangewezen op het buitenland om kwaliteitsvolle producten in te voeren. Dit verkeer gaat dus wel degelijk in beide richtingen.

Anderzijds is er kapitaalvorming. Er zijn een aantal Chinese merken in Chinese firma's. Eén vierde van de industrie is in privé-handen in China en er bestaat dus de neiging om ook naar het buitenland te gaan en in het buitenland te investeren.

Wat ten slotte de rol van de Belgische-Chinese Economische en Commerciële Raad betreft kan ik u het volgende meedelen. De Raad vervult al sinds een aantal jaren een sleutelfunctie in de uitbouw van de economische en handelsrelaties tussen China en België. Dit illustreert zich in het feit dat ongeveer 80% van de Belgische bedrijven, waaronder heel wat Oost-Vlaamse bedrijven, die economische banden hebben met China bij de Kamer zijn aangesloten. Aldus vormt die kamer ook voor de Belgische overheid een belangrijke partner in de uitbouw van de relaties en in de voorbereiding van economische missies en zendingen.

DEBATTEN

Deze vaststelling was voor ons bestuur het leitmotiv om een structurele samenwerking met de Kamer aan te gaan. Deze samenwerking bestaat erin dat de Raad ons bijstaat en adviseert in de uitbouw van onze relaties met China in het algemeen en Hebei in het bijzonder en daarnaast diezelfde dienstverlening ter beschikking stellen van onze Oost-Vlaamse bedrijven.

Wat onze eigen inspanningen betreft ten aanzien van de economische relaties met Hebei kan ik u gerust stellen. Ongetwijfeld ook als gevolg van het feit dat het merendeel van onze bedrijven KMO's zijn die niet zo gemakkelijk overgaan tot herlokalisatie, is de uitbouw van onze relaties vooral gericht geweest op het creëren van afzetmarkten voor onze producten.

Er dient ook op gewezen dat bijvoorbeeld de landbouwsector en de sector van de sierteelt grote belangstelling heeft voor de Chinese markt. Er is dus duidelijk beweging in beide richtingen.

Ik denk hiermee, Mijnheer de Voorzitter, op de voornaamste vragen van de collega geantwoord te hebben.

Dank u.

De heer Veys

Een korte tussenkomst. Ik wil eerst en vooral de heer gedeputeerde bedanken. Ik wil toch een bemerking maken inzake de isolatiepolitiek, want dat spreekt zichzelf een beetje tegen. Ik herinner mij het apartheidssysteem in Zuid-Afrika en daar vond men die isolatiepolitiek wel een goede zaak.

Ik heb in het slot van mijn betoog gevraagd of er eventueel geen mogelijkheid was om eens de evolutie op papier te zetten van de situatie van de mensenrechten, specifiek van de provincie Hebei. Ik geloof dat de contacten dateren van 1988. Dat zou een goede motivatie zijn voor de huidige stellingen die de deputatie hanteert, denk ik.

De heer De Buck

We kunnen gerust in de commissie eens een overzicht geven van de betrekkingen, van de relaties en van de contacten die er geweest zijn.

De heer voorzitter

Aangezien het al een tijdje geleden is, zou het zeker niet slecht zijn om eens een overzicht te geven.

Dan acht ik de artikelsgewijze bespreking in het hoofdstuk Economie afgesloten. Iedereen mag er altijd op terugkomen. Een ander bevoegdheidsgebied van de heer gedeputeerde De Buck is de Ruimtelijke Ordening.

RUIMTELIJKE ORDENING

P. 483: SUBREGIONAAL OVERLEGORGAAN KANAALZONE – SUBSIDIES VAN OVERHEDEN, CONCESSIONS, RISTORNO'S: VRAAG NAAR HET JAARPROGRAMMA 2004 VAN HET STRATEGISCH PLAN GENTSE KANAALZONE

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de kernbeslissingen van het voorstel strategisch plan Gentse kanaalzone zien we dat het uitvoeringsplan en de korte termijnacties 2002-2003 dienden vertaald te worden in een jaarprogramma. Dit jaarprogramma 2003 werd pas op 8 juli 2003 door de Stuurgroep Netwerk Gentse Kanaalzone vastgesteld.

Vele van de acties hierin opgenomen kenden ondertussen een start of zijn reeds afgerond. Sommige acties zijn bij mijn weten nog niet opgestart. Namelijk:

1. 'Verduurzamend scenario' voor economische ontwikkeling Kanaalzone.
2. 'Leefbaarheidsconvenant'.
3. Opmaak handleiding 'architecturale en landschappelijke kwaliteit infrastructuur'.
4. Bestemmingswijzigingen Limbastraat, Wiedauwkaai, Wondelgemsemeersen.
5. Initiatieven voor inrichting buffergebieden (opmaak van landschapsplan).
6. Initiatieven voor aanpak baggerspeciewerken ter hoogte van Callemansputte.
7. Sensibilisering van bedrijven die stofneerslag veroorzaken en zo nodig bijzondere vergunningsvoorwaarden opleggen.

Van de acties waar het provinciebestuur initiatiefnemer was, beschikken we thans wel over resultaten:

1. De opmaak raamplan onderliggend weggennet Gentse Kanaalzone is afgerond.
2. Opmaak programma voor ecologische infrastructuur in en rond de kanaalzone is afgerond.
3. Onderzoek naar nieuwe mogelijkheden ten behoeve van het vogelbestand binnen het ontwikkelingsperspectief van het strategisch plan is nog niet afgerond.
4. Tot slot zijn er verschillende initiatieven genomen voor de uitwerking van het fietsroutenetwerk.

In de kernbeslissingen werd bovendien over het plan van actie 2002-2003 volgende beslissing genomen: 'Het subregionaal netwerk (SRN) evalueert het plan en formuleert een voorstel voor een plan van actie 2004-2007 naar de Vlaamse regering voor eind 2003. Van deze acties wordt gedeeltelijke realisatie in principe gepland voor eind 2003. Deze uitvoeringsstreefdata kunnen mogelijk (liefst zo beperkt mogelijk) bij procedurele belemmeringen worden overschreden. Voorgesteld wordt dat de Vlaamse regering zich engageert om met haar beslissing duidelijkheid te verschaffen of deze acties binnen de meerjarenprogramma's van de respectieve Vlaamse administraties voor deze periode 2002-2003 of de volgende periode 2004-2007 worden opgenomen, dan wel dat ze voorlopig niet worden opgenomen.'

Dat de vertragingen niet te wijten zijn aan de eigen provinciale diensten weze duidelijk. Doch meen ik dat er bij het SRN moet aangedrongen worden om de planning aan te houden en een evaluatie mogelijk te maken, zodat er duidelijkheid kan geschapen worden wat we de komende jaren mogen verwachten of niet mogen verwachten.

Daarenboven komt het me voor dat er bij de cijfers voor het komende jaar op onze begroting niet veel ruimte gelaten is voor nieuwe initiatieven.

Concreet vinden we in de cijfers voor 2004 de middelen voor de werking van het Subregionaal Overlegorgaan (SRO), de provinciale bijdrage in het SRO, de ondersteuning aan het Gemeentelijk Autonoom Bedrijf (GAB) voor het milieuklachtenmeldpunt en de bijdrage voor de Projectvereniging voor Aanvullend Grondbeleid (PROVAG).

Enkel de mogelijkheid om een studie te starten voor de uitbouw van het regionaal bedrijventerrein Rieme Noord wordt opengelaten.

Mijnheer de Voorzitter, laat mij toe mijn bezorgdheid hierover te uiten.

Op één van de vorige stuurgroepvergaderingen werd formeel de belofte gedaan aan de vertegenwoordigers uit de bewonersgroepen om in 2004 te starten met een grootschalig geluids-onderzoek. Bedoeling zou zijn om periodiek op variabele plaatsen in de Kanaalzone metingen uit te voeren om op deze wijze de meest hinderlijke bronnen te detecteren.

Later werd in een schrijven nogmaals bevestigd dat het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek (PCM) dit onderzoek ook zou leiden.

Daarom vraag ik mij ook af of de middelen die voorzien zijn voor het PCM voldoende zijn om dergelijk grootschalig onderzoek te kunnen leiden?

Wat indien volgend jaar zou blijken dat er ten gevolge van nieuwe ontwikkelingen nood is aan nieuw onderzoek?

Dank u.

DEBATTEN

P. 490: SUBREGIONAAL OVERLEGORGAAN KANAALZONE – DEELNEMINGEN IN OVERHEIDSONDERNEMINGEN: VRAAG NAAR HET KOSTENPLAATJE VAN HET STRATEGISCH PLAN VOOR DE GENTSE KANAALZONE

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De provinciebegroting van 2004 voorziet een krediet van 250 000 EUR als haar aandeel in het structuurfonds. Het is de bedoeling om in 2004 gronden aan te kopen in de diverse deelgemeenten zoals de Langerbruggestraat te Oostakker, het Zandeken te Evergem en de Callemansputte te Zelzate. Die gronden en panden zullen worden aangekocht om ze nadien te verkopen met het oog op een economische valorisatie. De provincie heeft haar deel voor de nodige kredieten opzijgezet. Dit structuurfonds kan maar functioneren als het Vlaamse gewest de nodige 21 000 000 EUR als pre-financiering voor de werving en de verwijdering van de woningen ter beschikking stelt.

Inderdaad, dat verwervingsproces zal zich in diverse fases voltooien. In de verschillende vergaderingen van de kanaaldorpbewoners rijst er een grote ongerustheid. Iedereen voelt aan dat de opgezette planning door de economische neergang op losse schroeven komt te staan. Men gaat de kat uit de boom kijken. Er wordt ping-pong gespeeld tussen de verschillende actoren (onder andere het gewest en het havenbedrijf) nu de daad bij het woord moet gevoegd worden.

Mijnheer de Gedeputeerde,

Wanneer zullen we de definitieve engagementen van het Vlaams gewest hebben omtrent de pre-financiering en de financiering van de verschillende opgezette projecten?

Reeds geruime tijd ligt het plan ter ondertekening op de bureau van de minister, maar de datum voor uitvoering wordt steeds vooruit geschoven. Om die reden stel ik mij vragen omtrent de opmaak van het kostenplaatje en de uitvoering van de diverse projecten.

De provincie is een kleinere partner in de kredietverlening, maar ze moet als intermediair niveau alert zijn en blijven, om zich financieel niet te laten uitkleeden door het Vlaamse gewest bij het opzetten en spijzen van fondsen. Het havengebied is nog steeds een gewestelijke bevoegdheid.

Dank u.

P. 490: RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN – PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE: VRAAG OF ER BIJ DE OPMAAK VAN EEN NIEUW PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN INZAKE WATERTOERISME OP DE MOERVAART EEN OPLOSSING IS VOORZIEN VOOR DE ZONEVREEMDE 'YACHT CLUBS'

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gehele Vlaamse waterwegennet werd op basis van het nationaal belang en gewenst ruimtelijk structurerend vermogen ingedeeld in een hoofd- en een secundair waterwegennet. Het hoofdwaterwegennet werd geselecteerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De overige bevaarbare waterwegen vormen het zogenaamde secundaire wegennet. Hier wordt een belangrijke aanvullende rol gezien ten aanzien van recreatie en toerisme. Uiteraard geldt dit in de eerste plaats voor het vaartoerisme.

In het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan wordt de Moervaart als secundaire waterweg omschreven en dient bijgevolg te worden opgenomen in het net voor vaartoerisme.

Eén van de provinciale toeristische netwerken wordt het Gents Rivierengebied genoemd. Dit netwerk omvat enerzijds Gent als centraal punt en anderzijds de toeristisch-recreatieve elementen langsheen de Leie en de Schelde tot Dendermonde en het Kanaal Gent-Terneuzen. Het netwerk waaiert uit naar het noorden tot Wachtebeke met het domein Puyenbroeck. Dit om u ervan te overtuigen dat de Moervaart bijzonder geschikt is voor de toervaart. Dat de Moervaart bijzonder attractief is, hadden de toervaarders zelf reeds begrepen. Liefst vijf clubs zijn momenteel actief op de Moervaart: drie op Gents grondgebied, twee te Wachtebeke. De clubs te Wachtebeke raakten vrij gemakkelijk aan hun vergunningen, voor de Gentse clubs lag het wat moeilijker. De stad Gent is er wel van overtuigd dat de uitbouw van de nieuwe jachthaven in de Gentse binnenstad, een belangrijke toeristische troef wordt en dat recreatievaart een zeer waardevolle aanvulling vormt bij de historische binnenstad.

De bestaande jachtclubs op de Moervaart bleven echter ongemoeid. Zoals zo vaak is onbekend ook onbemind. Daarom juich ik het bijzonder toe, dat het provinciebestuur haar verantwoordelijkheid in deze zal nemen, door de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Dat de uitdaging waarvoor we staan vrij groot is, hoeft geen betoog. In eerste instantie dient de bestaansonzekerheid van de clubs, wegens geen langdurige gebruiksmogelijkheid, te worden weggenomen. Ik suggereer dan ook om alle clubs langsheen de Moervaart te erkennen en een zone voor watertoerisme in te kleuren.

Moeten we bijvoorbeeld denken aan een clustering te Mendonk? Er is daar een vrij kleine, maar mooie jachtclub die reeds over een aantal faciliteiten beschikt, namelijk: voldoende parkeermogelijkheden, fietsenstalling, afvalvoorzieningen, sanitair en douches, rustmogelijkheden en zelfs een petanquebaan. Boten geven een visuele meerwaarde aan de buurt en de aanwezigheid van een jachthaven zorgt ook voor een opwaardering van de omgeving. Maar er is meer.

De meeste jachten beschikken niet over vuilwatertanks. Lozing van huishoudelijk afvalwater veroorzaakt wegens de geringe hoeveelheden doorgaans geen problemen, maar op drukke jachthavens kan er plaatselijk verontreiniging ontstaan. Ik had dan ook graag gezien dat de mogelijkheid wordt bekeken om een gemeenschappelijke voorziening te treffen (bijvoorbeeld in het industriegebied).

Verder stel ik mij de vraag of wij het gebied niet ruimer moeten zien voor de opmaak van dit RUP. Zo wordt er vanuit de sector aangegeven dat de Moervaart meer onderbrekingsaanlegplaatsen moet krijgen. Momenteel moet men in één tocht van Wachtebeke naar Lokeren of omgekeerd. Mogelijke locaties zijn Puyenbroeck, Sinaai, Moerbeke en Daknam.

De jachten worden gemiddeld groter en hebben een grotere diepgang. Ook met deze punten zal men rekening moeten houden bij bagger- en ligplaatsenproblematiek in de toekomst. Op de Moervaart naar Lokeren is de doorvaart al sterk bemoeilijkt. Lokeren is voor vele schepen al niet meer bereikbaar.

Naast de toervaart is de Moervaart ook bijzonder geschikt om te kanoën en te kayakken. De aanwezigheid van kano- en kayakvaart is prima te combineren met die van de toervaart. Ook heb ik begrepen dat de dienst Toerisme voor volgend jaar een campagne start die de kano-en kayakvaart op de Moervaart en de Zuidlede promoot.

Dit brengt mij bij mijn volgende vraag. Moeten we bij de opmaak van dit RUP ook de Zuidlede betrekken? Hier zal de afweging moeten gemaakt worden of er recreatief medegebruik kan in de VEN-gebieden. Kunnen wij in dit RUP infrastructuur ten behoeve van water- en oeverrecreatie verankeren? Zo zouden er steigers moeten voorzien worden op alle plaatsen waar de waterwegen onderbroken zijn of waar men van waterweg verandert: bijvoorbeeld de overstap Durme-Zuidlede te Daknam, overstap Zuidlede te Eksaarde op een volgend stukje Zuidlede naar het Provinciaal domein te Wachtebeke. Kan er in dit RUP ook een uitspraak gedaan worden over de jaagpaden langsheen de Moervaart? Zo ontbreekt nog elke verharding van Moerbeke over Lokeren tot Hamme. Verder stel ik mij ook de vraag of er bij de opmaak van dit RUP de mogelijkheid wordt opengehouden om een verbinding te realiseren tussen de Moervaart en het domein Puyenbroeck.

In het buitenland zien we jachthavens steeds meer evolueren naar toeristische-recreatieve hotspots. De scheiding tussen watersport en verblijfsrecreatie wordt kleiner. De jachthaven van de toekomst biedt niet enkel ligplaatsen aan, maar ook een levensmiddelenwinkel, een speeltuin, fietsverhuur, informatie over de omgeving. Ik denk dus dat in dit kader het domein Puyenbroeck heel wat meerwaarde te bieden heeft. Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Eerst de vraag van mevrouw Claeysens.

Het jaarprogramma van het SRN vermeldt heel wat acties, die door de verschillende partners van het Kanaalzoneproject worden uitgevoerd. Dat zal in hoofdeorde de Vlaamse overheid zijn, maar ook de lokale overheden en de provincie nemen een deel voor zich. Voor die acties die we zelf uitvoeren zijn de nodige kredieten ingeschreven. We denken ook dat de bedragen die we daarvoor hebben uitgetrokken volstaan voor 2004.

DEBATTEN

Een substantieel onderdeel van de werking zal in 2004 ook nog worden geleverd in het kader van de procedures die nodig zijn voor de uitvoering van het ruimtelijk uitvoeringsplan met alle onderdelen die hieraan verbonden zijn in de koppelingsgebieden.

De uitwerking hiervan gebeurt evenwel in eigen beheer via het projectbureau, dat hiervoor nauw samenwerkt met de gewestelijke diensten van ARP (Algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen) en met de VLM (Vlaamse Landmaatschappij).

Voor een ander belangrijk onderdeel - de uitvoering van acties binnen de koppelingsgebieden - worden naar analogie met het structuurfonds nu formules voorbereid die moeten leiden naar het afsluiten, met de Vlaamse overheid, van een tweede financieringsovereenkomst, naast die van de PROVAG. Ook dit moet in 2004 gestalte te krijgen. Een mogelijke cofinanciering hiervoor zal via de projectvennootschap PROVAG gebeuren. Wellicht zal ook beroep gedaan worden op een provinciale bijdrage, maar de hoogte van de bedragen kennen we nog niet, en bestuurlijke beslissingen in de schoot van de bestendige deputatie zijn nog niet genomen.

We wachten eerst af hoe de voorstellen tot invulling van de koppelingsgebieden er zullen uitzien. We zullen hierbij alleszins opnieuw beroep doen op de VLM die met de instrumenten van de landinrichting, en naar analogie met wat op de Linker Scheldeoever gebeurt, goed werk levert.

Voor wat het onderzoek betreft in verband met de geluidshinder: ook hier worden via de milieudiensten de nodige voorbereidingen getroffen om een diepgaand geluidsonderzoek in het gebied uit te voeren.

Omdat we de expertise zelf in huis hebben, moeten we geen beroep doen op een extern technisch bureau. Er zijn dus geen extra middelen nodig. Zowel apparatuur, als personeel zullen hiervoor ter beschikking gesteld worden. We zullen rond dit geluidsonderzoek de nodige tijd en menskracht uittrekken, en via de bewonersgroepen maximaal informeren.

Ik meen overigens te weten dat de bewonersgroep van Sint-Kruis-Winkel, samen met ons projectbureau, maar ook met de bedrijven, binnenkort zelf een informatieavond organiseert. Dit lijkt ons een goede methode, omdat wellicht hierdoor veel misverstanden uit de weg kunnen geruimd worden. Indien er inderdaad blijvende geluidsproblemen blijven bestaan - door het bedrijfsleven in kwestie - kunnen er passende oplossingen gevonden worden, die ook gedragen worden door de bewoners van het Kanaalzonegebied. Verder kunt u er zeker op rekenen dat de provincie binnen het SRN zijn werk zal doen en op alles nauwkeurig zal toezien.

De volgende vraag kwam van de heer Van Pee in verband met het kostenplaatje en het feit dat we ons niet mogen laten uitkleiden door Vlaanderen. Vooral in de winter, nu het zo koud is.

De provincie engageert zich reeds lange tijd om mee zorg te dragen voor een rechtvaardige verwerving en sloop van onleefbare woninggroepen in de Gentse kanaalzone. Concreet is hiervoor in het voorjaar van 2003 door de provincie Oost-Vlaanderen samen de gemeenten Evergem en Zelzate, de Stad Gent en het Gemeentelijk Autonoom Havenbedrijf Gent, de Projectvereniging voor het Aanvullend Grondbeleid - afgekort PROVAG - opgericht.

Om PROVAG als instrument voor de verwerving van de onleefbare woningen in te zetten, is met de Vlaamse overheid een kaderovereenkomst in de maak voor de prefinanciering en de wijze van indienen van de verschillende projecten.

Het ondertekenen van deze prefinancieringsovereenkomst heeft vooral door technisch-administratieve redenen enige vertraging opgelopen.

In het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 over de onteigening ten behoeve van het Kluizendok en de flankerende sociale begeleiding wordt expliciet vermeld, dat in december de Vlaamse minister voor openbare werken een nota over het aanvullend grondbeleid in de Gentse kanaalzone aan de Vlaamse regering zal voorleggen met het door PROVAG goedgekeurde ontwerp van prefinancieringsovereenkomst.

Ik verwijs hier ook binnen de algemene tussenkomsten naar wat mevrouw Van Grembergen gezegd heeft over politiek klimaat en over de politieke tussenkomsten in verband met dit dossier in die streek. Concreet houdt dit in dat de Vlaamse regering wellicht nog in december de kaderovereenkomst inzake de prefinanciering zal ondertekenen.

Nadien - in principe na de ondertekening van de kaderovereenkomst - zal de raad van bestuur van PROVAG voor ieder project afzonderlijk een projectovereenkomst met de betrokken partners opmaken en voor ieder project een prefinancieringsovereenkomst met de Vlaamse overheid afsluiten.

In iedere projectovereenkomst moet voorzien worden in een responsabilisering van de betrokken partners in de prefinanciering. Aldus zal ook de provincie Oost-Vlaanderen in bepaalde projecten een - weliswaar beperkte - financiële verantwoordelijkheid dragen in de prefinanciering. De hoofdmoot van de prefinanciering zal uiteraard door de Vlaamse overheid worden gedragen.

Prefinanciering betekent tevens dat de financiële middelen die worden vrijgemaakt, na verloop van tijd, terug beschikbaar komen en kunnen ingezet worden in bijvoorbeeld specifieke leefbaarheidsmaatregelen, zoals voor de inrichting van de koppelingsgebieden. Tot zover mijn antwoord voor de heer Van Pée.

Nu nog mijn antwoord op de vraag van mevrouw Claeysens in verband met de RUP op de Moervaart. Op 23 mei 2002 was er reeds een vergadering tussen de clubs, havenscheper Termont (Gent), dienst stedenbouw en RO Gent, ROHM Oost-Vlaanderen, AWZ, het havenbedrijf en onze dienst 81. Aanleiding was dat door de uitbreiding van de haven een club moest verhuizen en dat deed in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Men zocht naar een oplossing voor deze club en ineens voor alle zonevreemde clubs op de Moervaart bleek dat de beste oplossing de opmaak van een RUP zou zijn, maar dan wel een provinciaal (PRUP) zodat dienst 33 gevraagd werd het initiatief te nemen. Op 6 juni 2003 heeft er een coördinatievergadering plaatsgevonden voor het RUP. Hierop waren uitgenodigd: alle betrokken clubs op de Moervaart, Toerisme Oost-Vlaanderen, dienst 81, dienst 33, dienst 101, provinciale visserijcommissie en PCM, een afvaardiging (zowel politiek als ambtelijk) van de gemeenten Lokeren, Moerbeke en Wachtebeke, schepen Termont (haven) van Gent, dienst stedenbouw en ruimtelijke planning van Gent, dienst leefmilieu en natuurbehoud Gent, AWZ afdeling Bovenschelde, Afdeling Algemeen Natuur- en Milieubeleid (Brussel), Aminal Natuur (Gent), Instituut voor Natuurbehoud, ARP, en ROHM Oost-Vlaanderen. Een verslag van deze vergadering werd gemaakt en opgestuurd aan de deelnemers.

De belangrijkste sectoren die uitgenodigd waren zijn dus toerisme en natuur. Op de vergadering werd het kader geschetst (probleem zonevreemdheid steigers). Bedoeling was een eerste inhoudelijke aanzet te geven voor de start van de studiefase van een RUP, door onder meer de verzuchtingen en ideeën vanuit de sectoren te horen. Daarna konden de leden van de vergadering nog schriftelijke opmerkingen, bedenkingen en suggesties maken. Reacties zijn ondertussen binnengekomen van Aminal afdeling Natuur, de Vlaamse Vereniging voor Watersport, AWZ afdeling Bovenschelde en het College van Lokeren. Voordien of tijdens de vergadering hebben we reeds teksten ontvangen van dienst 81, het projectbureau Gentse Kanaalzone.

Bedoeling was om het studiewerk voor dat RUP in dit najaar op te starten, maar dat bleek niet mogelijk wegens de drukke agenda van dienst 33. Plannen bestaan om dat te doen in 2004 eventueel met een studiebureau. U hebt ondertussen reeds de plannen gezien van de dienst Ruimtelijke Ordening waaruit blijkt dat dit voorkomt op dat jaarplan. Het blijft de bedoeling om zo snel mogelijk te beginnen, eventueel het studiewerk aan een bureau toe te wijzen.

De te onderzoeken zone is evenmin afgebakend, er wordt gedacht aan de Moervaart - Zuidlede van het Kanaal Gent - Terneuzen tot Lokeren, al dan niet met Puyenbroek. De afbakening zal mee de inhoud van het RUP bepalen. Uit de coördinatievergadering kwamen al een aantal items naar boven die in het RUP opgenomen dienen te worden. Alleszins zal een oplossing gezocht worden voor de zonevreemdheid van de clubs. Tegelijk zal getracht worden om tot een clustering van de clubs te komen in één of meer locaties, waar er dan volwaardige infrastructuur kan komen. Ik zeg wel een clustering van clubs, want vijf clubs op vijf verschillende plaatsen op zo'n beperkte lengte dat zou uiteraard functioneel niet verantwoord zijn. Onderbrekingsaanlegplaatsen zullen eveneens onderzocht worden. Kano- en kayakvaart zal ook bekeken worden. In elk geval wordt het RUP, vanuit toeristisch standpunt bekeken en in een netwerkfilosofie bekeken. Jaagpaden zijn ook onderwerp van onderzoek, mede omdat de Moervaart in het PRS onderdeel is van het toeristisch-recreatief hoofdnetwerk.

Tot zover mijn antwoorden op de vragen van Ruimtelijke Ordening. Ik heb vastgesteld dat mijn tijd eigenlijk nog niet helemaal op is en na de eventuele vragen zou ik graag nog twee minuten tijd vragen in verband met patrimonium. Er zijn daar een aantal vragen over gesteld in de algemene tussenkomst. Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, Ik heb daar geen enkel bezwaar tegen.

De heer Vercamer gaat ook nog antwoorden op een deelaspect. Hij heeft aangeboden om dat vandaag te doen. Als het goed is? Op de vraag van de heer Lampaert.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Collega's mijn tijd gaat nu in.

Gelach

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, zo niet beginnen. Ik heb het systeem niet alleen uitgevonden. Ik ben niet alleen de auteur van het systeem.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Ik denk dat collega Lampaert inderdaad een paar interessante suggesties gedaan heeft. Het is trouwens een vaststelling die we al vaak gedaan hebben tijdens onze namiddagzittingen van de bestendige deputatie, als we het over de vergunningen hadden. Wij krijgen vaak dossiers voorgelegd van mensen die iets willen doen met die bovenverdiepingen, maar die stuiten op de rigiditeit van de reglementering. Het woonbaar maken van de bovenverdiepingen kan de attractiviteit van sommige wijken inderdaad ten goede komen en vooral ook de sociale veiligheid. Bewoning brengt mensen en beweging mee, waardoor er een permanente sociale controle is. Soms is dat hinderlijk, maar vaak bevordert dat de veiligheid.

Vlaams-Brabant is de eerste provincie die daar zo een interessante formule voor heeft. Men is daar vertrokken vanuit de filosofie dat er een tekort is in sommige binnengebieden van steden aan betaalbare huurwoningen en dat ze daarom het leegstaand patrimonium moeten valoriseren. Dat is ook een belangrijke invalshoek.

Er zijn nominatim betoelagingen stad per stad. Aarschot, Diest, Halle, Leuven en Tienen hebben toelagen gekregen. Men geeft maximum 25 000 euro aan de gemeenten om daar bijzondere acties mee op te zetten. Er zijn nog een paar randvoorwaarden, maar men is daar zeer soepel in.

Toch vindt Vlaams-Brabant het warm water niet alleen uit. In Dendermonde en Wetteren hebben ze initiatieven genomen via een gemeentelijk reglement. In Wetteren subsidiëren ze 75 000 BEF per handelspand. In Dendermonde was dat oorspronkelijk hetzelfde, maar dat is ondertussen reeds verdubbeld.

Sint-Niklaas heeft een bouwverordening waardoor die betrouwbaarheid quasi verplicht wordt en dat is misschien wel het interessantste juridische instrumentarium.

De stad Gent heeft een bestaande subsidie voor verfraaiing aangevuld met iets extra voor diegenen die een winkel uitbaten en er ook hun domicilie vestigen. Het zijn dus allemaal verschillende invalshoeken om hetzelfde probleem te gaan benaderen.

Ik denk dat we eens goed moeten nadenken vanuit de verschillende invalshoeken of we daar een zinvolle bijdrage kunnen leveren. Ik heb ook een aantal jaren stedenbouw behandeld en ik denk dat de meeste mensen eigenlijk geen subsidies vragen, maar alleen maar een beetje soepelheid en begrip, wanneer zij plannen indienen om die bovenverdiepingen toegankelijk te maken.

Een van de oude regels vanuit de jaren '60 voor de bebouwing op de tweede verdieping is, dat de bouwdiepte maar 12 meter mocht zijn. Collega Van Gaeveren zal daar ook kunnen van meespreken. Meestal zijn die 12 meter diep, maar als men die verdiepingen woonbaar wil maken, moet men behoorlijk comfort voorzien, zoals een badkamer, keuken en sanitair. En men moet ook zorgen dat er voldoende licht binnen kan, vandaar dat men die achterverdieping vaak wat dieper gaat bebouwen. Dan loopt men opnieuw het risico dat de algemene bouwreglementen of dat de BPA's het niet gaan toelaten, want die zijn vaak al jaren oud. We zitten daar veelal met een technisch probleem. Dat is de realiteit op het terrein.

We zouden dus op termijn een paar zaken moeten heroriënteren. De EROV heeft op mijn verzoek, gesteund door collega De Buck en Arie Abbeeloos een studie gemaakt rond het handelsapparaat en de handelsatlas. Normaal zou in 2004 de laatste fase gedaan worden. Daardoor komen mogelijk middelen vrij, zodat we hier wat fijner kunnen gaan werken rond bebouwing, bewoning op de verdiepingen, wonen en winkelen samen. Dat zou één invalshoek kunnen zijn.

We hebben een paar jaar gewerkt rond biologisch bouwen, waar we voorbeelden gegeven hebben en cursussen. Binnenkort zal daar ook een einde aan komen. Want we kunnen niet blijven studeren op dezelfde problematiek, tenzij dat je natuurlijk AA-publicaties wilt halen in uw internationaal curriculum als wetenschapper, maar dat is onze rol niet. We zouden misschien een paar van onze middelen daar tijdelijk kunnen voor inzetten.

We hebben de architectuurprijs. We zouden aan de collega van Cultuur en aan de dienst Cultuur kunnen vragen om eens een bijzonder accent te leggen op deze prijs. Bijvoorbeeld we geven die prijs aan de heel goede voorbeelden die dat wonen - winkelen samen gaan illustreren. Dat is creatief omgaan met het bestaand instrumentarium, zou ik zeggen.

U weet dat ik nog een tijdje in het onderwijs gestaan heb en ik kom ook uit de vakbeweging - ik spreek nu wel over de middenstand - maar de oude methode Cardijn: 'zien, oordelen, handelen' is nog altijd een goede didactische methode.

Laat ons hier de problematiek eens goed in kaart brengen.

1. Voor welke problemen staan we?
2. Wat zijn nu goede voorbeelden om daaraan tegemoet te komen?
3. Hoe kunnen wij als provinciale overheid stimulerend optreden naar de gemeenten toe, naar de particulieren, naar middenstandsverenigingen en dergelijke?

Met en is weten. De zaken goed in kaart brengen en dan het oude didactische principe nog toepassen, een aantal goede voorbeelden selecteren en tonen.

Het heeft ook te maken met de mentaliteit bij de eigenaars. Sint-Niklaas heeft een goed voorbeeld genomen door de bewoning te verplichten. Dat kan via een regeling in het algemeen bouwreglement bij het afleveren van bouwvergunningen.

Wij kunnen werken naar de huurders toe, want vaak zitten we met handelshuren waar alleen die benedenverdiepingen verhuurd zijn. Men zou dan bijkomende ingangen moeten maken, maar dan zit men met juridische problemen. Ik moet dat de juristen niet uitleggen, want de wet op de handelshuur is al geen simpele wetgeving. Het is ook niet de meest fiscaal vriendelijke voor de eigenaars, maar dat is een andere discussie.

We zullen de stedenbouwkundige ambtenaren ook moeten aanzetten om uit het klassieke carcan te komen. We zouden een paar voorbeelden kunnen geven van mensen die een poging gedaan hebben. Je zou beneden een tweede ingang kunnen maken, waar je dan een plechtig advies krijgt dat de homogeniteit van de gevelrij die doorbroken wordt door het creëren van een tweede toegangsdeur. Dat lezen we vandaag.

Mijnheer de voorzitter, ik weet dat ik mijn tijd aan het verprutsen ben.

Ik vind dat we met die 12 meter bouwdiepte soepel moeten omgaan. Als de burens links en rechts akkoord zijn dat men 2,5 meter meer bouwt, waardoor men wat meer licht binnenkrijgt en wat meer hedendaags comfort kan inbouwen, is er toch geen probleem meer.

Ik denk dat we dat technisch aankunnen en dat de instrumenten ook beschikbaar zijn. Geef ons een beetje tijd om de bestaande budgetten en acties op een bepaald moment te heroriënteren en de zin van wat in deze bespreking gevraagd wordt.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Ik troost mij een beetje met het feit dat er in het Amerikaans congres een rigoristische tijdsbeperking van kracht is, alhoewel de vergelijking op vele gebieden gelukkig niet opgaat.

Het was zeer goed vandaag. Alleen de heer Liebaut heeft een slecht voorbeeld gegeven, maar het was interessant en daardoor hebben we het toch maar verdragen.

Wil er nog iemand het woord over de artikelsgewijze bespreking na het belangrijke antwoord van de heer gedeputeerde Vercamer op de zeer interessante vraag van de heer Lampaert over woon- en winkelruimten?

Dan geef ik het woord aan de eerste gedeputeerde de heer De Buck die nog even over een ander punt wou spreken.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, Mijnheer de Voorzitter. Het betreft hier een paar zaken in verband met patrimonium die betrekking hebben op mijn winkel.

Collega Van Vooren had een vraag gesteld in de commissie in verband met artikel 52 900, 61 300 en 52 900/61 500. Deze artikelen gaan allemaal over werkingskosten en onderhoud van de Huysmanhoeve. Deze kredieten worden niet beheerd door de dienst Economie, vandaar collega dat noch ikzelf, noch de directeur van de dienst Economie daar direct konden op antwoorden. Deze kredieten worden beheerd door het provinciaal domein Het Leen, dus de eventueel bijkomende inlichtingen kunnen gegeven worden door de bevoegde gedeputeerde. Deze vragen zijn ook allemaal doorgespeeld aan de bevoegde gedeputeerde en zullen beantwoord worden naar mate de gedeputeerde aan bod komt.

De heer voorzitter

Naarmate het debat vordert.

De heer gedeputeerde De Buck

Verder nog een vraag in verband met de bestemming van het huis Thuisbaert.

Men heeft inderdaad het voornemen om een streekhuis te vestigen in Lokeren en meerbepaald in het huis Thuisbaert dat provinciale eigendom is. Er zijn daar besprekingen over bezig met het gemeentebestuur. Het is de bedoeling dat zowel de dienst Cultuur - die daar ook bepaalde plannen mee heeft - als de dienst Economie, daar samen zouden aan werken om die nieuwe bestemming vorm te geven. Ik wou dat hier toch even kort stellen.

De heer Gillis heeft ook nog een vraag gesteld met betrekking tot de Huysmanhoeve. Na de aankoop is prioritair het hoevegebouw - in functie van het onderbrengen van het bezoekerscentrum - aangepakt (ik bedoel de aankoop van dat stuk dat reeds lang in ons bezit was). Achtereenvolgens werden volgende fases uitgevoerd: de restauratie van het annex, verwijderen van de asbestplaten, prerestauratiewerken aan het hoevegebouw en poortgebouw, kleinschalige waterzuivering, restauratie van het hoevegebouw en inrichtingswerken van het centrum.

Inderdaad, Mijnheer de Voorzitter, het poortgebouw heeft nog geen bestemming. Er zijn beperkte mogelijkheden en ook de dienst Monumenten en Landschappen zou liever geen functionele bestemming zien, maar eerder een symboolfunctie.

Architect Hollevoet heeft reeds de opdracht gekregen voor de opmaak van een subsidieerbaar restauratiedossier, maar gelet op het historische belang en de complexiteit van het dossier dringt AROHM aan, om eerst een grondige en globale studie inclusief bouwrestauratie opties te maken. Dat moet nog in samenwerking met de dienst Cultuur gebeuren. Aan het dossier is niet verder gewerkt, omdat naar de bestemming en de standpunten toe het aangewezen is, te wachten op een globale visie voor de uitbouw van de Huysmanhoeve. De aankoopprocedure voor de ganse hoeve is na enkele jaren afgerond, zodat medio 2004 een globaal beeld voor de uitbouw mogelijk moet zijn.

Volgende werken zijn reeds uitgevoerd aan het poortgebouw: er is een prerestauratieonderzoek gebeurd samen met het hoevegebouw en er zijn instandhoudingswerken aan het poortgebouw wat betreft stabiliteit en dakrenovatie. Tot zover mijn antwoord op de vraag van de collega.

Collega Van Vooren heeft ook nog de problematiek van Doel aangesneden. Ik denk dat deze problematiek voldoende aan bod zal komen bij de bespreking van het PRS dat straks aan de orde zal zijn. Ik zal bij gelegenheid daarop antwoorden, want ik denk niet dat het nu het moment is om die discussie uitvoerig te voeren. Niet waar, Mijnheer Stevenhuydens?

Tot zover een aantal opmerkingen bij wat er gezegd is in de algemene discussie.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde De Buck.
Het was goed dat u de gelegenheid even te baat hebt genomen.

Ik wil de raad even voorlichten en raadplegen wat het nieuwe systeem betreft. De interpellanten hebben zich heel precies gehouden aan de afspraken, de gemiddelde duurtijd per raadslid was net geen acht minuten. Het is tegen mijn mentaliteit, maar ik heb toch nog eens afgepunt om te zien of we er wel zouden doorgeraken.

Het is dus zeer goed gegaan. De heer gedeputeerde De Buck heeft zich ook gehouden aan zijn tijdspanne en we gaan de minuten die de heer gedeputeerde Vercamer vandaag gebruikt heeft niet aanrekenen.

Ik wil toch nog iedereen waarschuwen. Vandaag heeft mevrouw Van der haeghen gesproken, daarna zijn de replieken geweest van de deputatie en interpellanten, dus voor we aan de beleidsvelden van de heer gedeputeerde De Buck begonnen, was er al heel wat gebeurd in de raad vandaag. Vandaag zijn er in totaal acht tussenkomsten geweest. Dinsdag staan er vijf op de agenda voor de heer gedeputeerde Vercamer en veertien voor de heer gedeputeerde Verleyen.

Iedereen is verwittigd dat ik zal vragen om koers te houden aan de schema's van de tijd. Dat geldt voor de veertien tussenkomsten van de heer Verleyen, de vijf van de heer Vercamer. In totaal zijn er dat negentien, vandaag waren er slechts acht, maar ik herhaal dat we later begonnen zijn want na mevrouw Van der haeghen is er nog gedebatteerd over de algemene bespreking.

We gaan vandaag geen ander hoofdstuk meer aansnijden, iedereen vond het beter om dinsdag verder te doen.

We gaan dinsdag dan bij leven en welzijn beginnen met de beleidsgebieden van de heer gedeputeerde Vercamer en dan met de beleidsgebieden van de heer gedeputeerde Verleyen. Ik stel vast dat vandaag onze agenda is uitgeput, vroeger dan het wellicht volgende week zal zijn. Als je bijvoorbeeld spreekt over negentien tussenkomsten en je zegt tien minuten per tussenkomst is dat 190 minuten. Ik zou dus willen vragen dat we de discipline opleggen, om ons volgende week ook te voorzien - niet alleen om de regels te volgen - maar om ons ook te voorzien dat we wat langer moeten blijven, zeker de gemeentelijke mandatarissen, ...

De agenda is voor vandaag uitgeput.

Het begrotingsdebat gaat verder op dinsdag 19 november om 14.00 uur, zo stipt mogelijk.

EINDE VAN DE ZITTING